The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi."
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS
Editorial and Business Office: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.
Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Ķezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
SATURDAY, JUNE 27, 1964.

LATVIJA
AMERIKĀ

52, n-rs SESTDIEN, 1964. GADA 27. JŪNIJĀ 14. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS

Redakcija un kanceleja: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792
vakaros tālrunis — 766-2001
Amerikas redakcijas vadītājs red. V. Irbe, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS, 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A. Tālrunis, DI 2-2324, BR 8-8681.

Chruščeva neveiksmīgā turneja Skandināvijas valstis

VIŅI RUNĀJA ARĪ PAR „APLAIMOTIEM" LATVIEŠIEM, IGAUŅIEM UN LIETUVIEŠIEM.

Chruščeva Skandināvijas vizīte nemaz nenorit pēc Maskavā izstrādātā plāna. Neitrālā Zviedrija, kas savā laikā, bailēs drebēdama, nekavējās izdot Kremlim haltiešu karavīrus, tagad morāliski sasparojusies un rāda Chruščevam, ko tā īsti par viņu domā. Un Zviedrijā dzīvojošie politiskie bēgļi šai ziņā stipri palīdzēja.

Chruščeva vizīte Zviedrijā saistās ar zināmiem rekordiem. Tā, piemēram, Stokholmā nekad nav bijusi lielāka policijas koncentrācija, nekā Chruščevam apmeklējot Zviedrijas galvaspilsētu. Varbūt, ka mazliet pārspīlējot, zviedri zobojas, ka visi Zviedrijas gaiša spēki pavadījuši Chruščevu lidojumā no Stokholmas uz Geteborgu.

Kamēr Dānijā Chruščevs lielīja Padomju Savienības lauksaimniecību, Zviedrijā viņš mēļoja par padomju rūpniecības sasniegumiem.

Jāatzīmē kāds ļoti interesants un padomju režīmam raksturīgs fakts: 3 proc. no visas Padomju Savienības apsamzemes ļauts apstrādāt un ražojumus pārdot pašiem laukstrādniekiem. Šie trīs procenti dod pusi no visas Padomju Savienības lauksaimniecības ražojumiem!

Zimīgu, skeptisku un diezgan ironisku Chruščeva apmēklējuma Zviedrijā vērtējumu laikraksta The Daily Star 24. jūnija nr-ā sniedz šī laikraksta korespondents Marks Harrisons.

Asprātīgi dažos teikumos raksturodams oficiālā banketa miedlasta iespaidu uz Chruščeva labsajūtu un viņa gatavošanos runai, Harrisons atzīmē, ka jau pēc pirmajiem teikumiem bijis jausāms, ka padomju diktātors izdarījis lielu taktisku kļūdu, runādams par Baltijas tautu „neizmērojamiem sasniegumiem" rūpniecībā sirpja un āmura zīmē.

Lai gan zviedru valdība Chruščevu bija brīdinājusi savā runā pieminēt Baltijas valstis, jo tā viņa nopļēsīs 63 padomju Gavienības karogi. Chruščeva braucienam ceļā palaista tirkaini nokrāsota cūka, ko policija gan nokērusi, pirms sarkanais cars varējis par to „papiecāties"; avīžu raksti par it kā plānotu Chruščeva nolaupīšanu u. d. c.

Ar savu Skandināvijas viziti Chruščevs ir smagi zaudējis, dabūjis iepazities ar to, ko par viņu domā vistuvākie kaimiņi pie Baltijas jūras. Sarunās ar Zviedrijas valdību Chruščeva prasija atomieročiem brīvas joslas nodibināšanu Skandināvijā. Bet zviedri šādā plānā nepavisam nebija ieinteresēti.

„Kāda tam jēga," paskaidroja kāds ārlietu ministrijas pārstāvis. „Neviena Skandināvijas valstij atombumbu nav, un neviena tās arī negrib. Vienīgie, kam šai pasaules daļā ir atombumbe, ir krievi, un tie no tām neatteiksies."

Lai cik ļoti Chruščevs nopūlētos ar smaidīšanu, meilīgu miora propagandu un bērnu glaudīšanu, zviedru tautā viņš popularitāti nelegūst. Pēc veselas nedēļas taigāšanas pa zviedru fabrikām šī 70 gadīgā dižkomūniste nav nākumi Zviedrijā ir galīgi nenozīmīgi.

KAMBODŽA PRASA INDOĶĪNAS KONFERENCI

FRANCIJAS PREZIDENTS DE GOLLS NOSODA ARVALSTU IEJAUKŠANOS INDOĶĪNĀ

Šis nedēļas vidū viziti Francijā uzsāka Kambodžas princis Sihanuks, dodot prezidentam de Gollam iespēju publiski iztirzāt Francijas politiku Indoķīnā. Pirms ķeroties pie tās, jāatzīmē, ka Kambodža atteikusies no Savienības palīdzības un ļoti nopietni sākusi skatīties uz komūnistu Ķīnas pusi.

Jau pirms vairāk kā gada prezidents de Golls sāka sludināt, ka Indoķīnas jautājums atrisināms vispārējas neitrālizācijas ceļā — zīmējoties uz Laosu, Vietnamu un Kambodžu.

Princis Sihanuks tagad prasa de Golla palīdzību sasaukt četrpadsmit valstu konferenci Ženēvā, lai izlemtu Kambodžas nākotni. To pašu Sihanuks iesaka arī pārējai Indoķīnai. Laosas jautājumā šāda konference jau ir notikusi, bet, spriežot pēc Sav. Valstu nostājas, Dienvidvietnamas gadījumā tāda nekad nenotiks.

Kambodžas princi Sihanuku viņa misijā uz Ženēvu atbalstīja de Golls, vēl papildinādams no savas puses, ka to pašu vajadzētu darīt Laosai un abām Vietnamām.

Kā visos jautājumos, tā arī Dienvidvietnamas kara jautājumā pret Ziemeļvietnamas komūnistiem Francijas prezidentam ir savas domas. Sav. Valstīm viņš saredz trīs ceļus. Pirmais, curpināt pašreizējo ciņu pret komūnistu iebrucējiem, bet bez lielām cerībām uzvarēt. Tādēļ, paskaidro de Golls, ka Dienvidvietnamas valdībai nav ma atbalsta. Otrkārt, amerikāņi varētu karu paplašināt, bet, Francijas prezidenta uztverē, tam laika gaitā nebūtu nekādas nozīmes, bet tas varētu izsaukt vispārēju karu. Ģen. de Golls parego, ka amerikāņiem pārsvieţot karu uz Ziemeļvietnamu, tūdaļ iejauktos komūnistu Ķīna, kam sekotu nacionālistu invāzija no Formozas — un liela apmēra karš būtu sācies. Francijas uztverē visam Indoķīnas politiskam un militāram sarežģījumam ir tikai viena atbilde — steidzīgas starptautiskas sarunas Ženēvā; tāda pat apmēra sarunas, kas pirms diviem gadiem garantēja Laosa neitrālitāti. Pašreizējie notikumi Laosā tomēr nepārprotami rāda, cik šādas sarunas ir vērtas un cik daudz komūnisti respektē starptautiski pieņemtus ēmumus.

GEN. TEILORS UZ SAIGONU

Tas, ka sūtnis Henrijs Kabots Lodžs atstās Saigonu, visiem bija zināms. Pēdējais nolēmis aktīvi darboties republikāņu prezidenta kandidāta vēlēšanas kampaņā. Pašreiz nav skaidrs, vai Lodžs turpinās pats savu kandidatūru, vai liks plecu talkā Pensilvēnijas gubernātoram Skrantonam — pēdējā izraudzīšanas gadījumā uzņemoties viceprezidenta kandidāta amatu.

Kā pilnīgs pārsteigums nāca prezidenta Džonsona izvēle Lodža amata turpinātājam.

Par jauno sūtni Saigonā prezidents izraudzīja bruņoto spēku štāba priekšnieku ģen. Teiloru. No tā nevajadzētu pārsteidzīgi secināt, ka Sav. Valstis palielinās savu militāro aktivitāti Dienvidvietnamā. Šis Džonsona solis nav bez politiskas pieskaņas, kas vērsta pret sen. Goldvoteru. Goldvoters jau deklarējis, ka Džonsona valdība nedara nekā, lai nostabilizētu Sav. Valstu prestižu Dienvidvietnamā.

Un tagad, pēkšņi, Saigonā kā sūtnis ierodas bruņoto spēku štāba priekšnieks Teilors.

Ir zīmīgi, ka nosūtot Teiloru uz Saigonu, Sav. Valstu ārlietu ministrija radījusi jaunu sūtņa palīga amatu, ko šai gadījumā uzņēmies Tālo Austrumu lietpratējs — diplomāts Aleksis Džonsons. No tā var spekulēt, ka Teilors paliks sūtņa amatā līdz republikāņu lielsanāksmes beigām, ka A. Džonsons paliks par sūtni Saigonā un, demokratiem uzvarot, ģen Teilors stāsies kādā jaunā amatā Vašingtonā.

Domā, ka nākamais Sav. Valstu bruņoto spēku štāba priekšnieks būs ģen. Vilers.

SAVAI TAUTAI UN TĒVZEMEI VELTĪTS MŪŽS

Pirms dažām dienām mūs pārsteidza skumja ziņa, ko saulainajā Romā acis slēdzis uz mūžu izcils latviešu garīdznieks, paidagogs, preses darbinieks un valsts virsmonsinjors Jāzeps Čamanis. Godinot šīs lielās personības piemiņu, gribas teikt kaut pāris atvadu vārdus. Pats aizgājējs nekad nebija publicitātes meklētājs, un tāpēc daudziem viņa mūža darba tuvāks vērtējums var aiziet secen.

Pirms daudziem gadu desmitiem no Bebrenes pagasta lauku mājām tālās skolas gaitās devās stalts latviešu jauneklis. Pamata izglītība bija gūta vietējā skolā, bet dziņa pēc gara apvāršņa paplašināšanas bija tik liela, ka lauku sēta jauneklim likās par šauru. Tā tālākas izglītības ceļi centīgu jaunekli Jāzepu Čamani veda uz Kauņu. Vidusskolas gadi ģimnazijā pagāja ātri un sekmīgi. Meklējot piemērotāku savu dziņu un ideālu piepildījumu iespēju, pēc ģimnazijas beigšanas Jāzeps Čamanis izšķīrās kļūt par priesteri. Kauņas katoļu garīgais seminārs bija tā vieta, kas uzņēmīgo jaunekli ne tikai pārvērta par viru, bet arī labi sagatavoja tālākām gaitām.

Tā bija liela un bezgala skaista diena kā pašam jauniesvētītajam priesterim, tā viņa vecākiem un visai Bebrenes draudzei, kad Jāzeps Čamanis stājās altāra priekšā, lai vadītu savu pirmo dievkalpojumu.

Viņam patika garīdznieka darbs savas tautas vidū, viņu nebaidīja ne atbildība, ne dažie pienākumi, kas garīdzniekiem tad tika uzlikti. Tas bija laiks, kad mūsu lauku tauta sāka spēcīgi mosties nacionālai aktivitātei, kad izglītotu darbinieku trūkuma dēļ garīdzniekiem bija jāveic daudz vairāk, nekā viņu tiešie pienākumi to prasīja, bet krievu valdība, nojauzdama tuvas briesmas, bija barga, neiecietīga un netaisna.

Jaunā priestera spējas sevišķi augstu bija novērtējusi viņa garīgā priekšniecība. Tā viņu neatstāja draudzes darbā, bet sūtīja uz Pēterpils garīgo akadēmiju turpmākām studijām. Akadēmijā Jāzeps Čamanis ne tikai paplašināja savas aroda zināšanas, bet arī noņāca ciešā saskarē ar tā laika redzamākiem latviešu darbiniekiem: K. Skrindu, M. Rancānu un vēlāko bīskapu J. Rancānu, ar kuru ciešas draudzības saites turpinājās visu mūžu. Šo vīru ietekmē jaunā maģistra Jāzepa Čamaņa vienīgā vēlēšanās pēc akadēmijas beigšanas bija atgriezties dzimtenē un darboties savu tautiešu vidū.

Viņš sekmīgi izvairījās no visiem vilinošiem darba piedāvājumiem švešumā, atgriezās dzimtenē un ar milzīgu enerģiju un sirdsdedzi bagātīgi sāka sēt Kristus mācības un latv. nacionālās atmodas sēklu dažādās vietās Kurzemē, Zemgalē un Latgalē. Jaunā akadēmiķa darbs un pienākumi sazarojās tik vispusīgi, ka dienas bija par īsām. Viņš blakus tiešajam garīdzniecka darbam bija arī skolotājs, biedrības dibinātājs un vadītājs, padomnieks savas draudzes locekļiem gandrīz visos dzīves jautājumos. Visur, kur viņš parādījās un pielika savu roku, radās rosme, auga sadarbības gars, vienprātība un latviskā pašapziņa.

Skaistu pirņa vainadziņu, dīža augšu tautu meita. A. Kalniņa foto

Ir aizvadīti smagie 1. pasaules kara gadi, pārdzīvoti revolūcijas viesuļi, pie starptautiskām debesīm ir uzlēkusi jauna — brīvās Latvijas zvaigzne, Jāzeps Čamanis, nu jau pieredzes bagāts garīdznieks, draudzes dēkāns, vēl ar lielāku enerģiju pievērsas savas tautas garīgās labklājības celšanai. Kā dekāns Dagdā, Rēzeknē, kā vidusskolas direktors Daugavpilī, kā Latvijas armijas kapelāns, Jāzeps Čamanis paliek nemainīgs jaunībā sāktā ceļa gājējs, paturot vienmēr acīs sen nosprausto mērķi — darboties Dieva godam un tēvzemes labākai nākotnei. Vairākus gadus vadot akadēmiskās jaunatnes žurnālu Draugs un bieži rakstot periodikā, aizgājējs ar lielu atklātību un sirsnību pievērsas laikmetīgo jaunatnes problēmu risināšanai. Viņa pastāvīgā mude jaunatnei ir augt un pareizi veidoties nākamo uzdevumu pildīšanai.

Pēc 1934. g. 15. maija notikumiem J. Čamani aicināja mīnistru kabinetā un līdz 1940. g. 17. jūnijam viņš pildīja izglītības viceministra pienākumus. Labi nojaušot, ko rosīgs nacionāls darbinieks var sagaidīt no okupantiem, J. Čamanis ar pēdējo iespējamo vilcienu devās uz Romu, kur palika visus pēc tam notecējušos gadus. Oficiāli aizgājējs Itālijā vadīja Latvijas Sarkanā Krusta nodaļu, vairākas nacionālās komitejas un iestādījumus, bet faktiski viņš bija Latvijas pārstāvis Vatikānā. Kā aizgājējs vēlējās pasvītrot izcilam garīdzniekam un redzamam apspiestās tautas valstsvīram, Vatikāns mons. J. Čamanim parādīja lielu uzmanību, un viņa vārds bija plaši pazīstams visos Vatikāna sekretariātos.

Ar aizgājēja starpniecību Latvijas diplomātiskie pārstāvji izkārtoja daudzus, bieži pat bezcerīgus jautājumus. Seit būtu laiks pieminēt, ka latviešu katoļi trīmdā ar aizgājēju ir zaudējuši savu uzticamāko balstu un aizstāvi tanī vietā, kur satiek pavedieni no visām pasaules malām.

Aizgājēja darbu un nopelnus ir augstu vērtējusi katoļu baznīcas vadība. Viņš bija Sv. Tēva galma prelāts, apbalvots ar vairākiem ordeņiem un goda zīmēm.

Kā audzinātājs, vienotājs un labākas nākotnes saucējs mons. J. Čamanis vienmēr stāvēja tuvu jaunatnei. Kā kādreiz Latvijā, tā it īpaši Romā daudzi centīgi latviešu jaunieši ar viņa svētību tikuši pie augstākas izglītības. Kopš korporācijas Lacuania dibināšanas aizgājējs bija tās goda filistrs, būdams atsaucīgāks korporācijas darbam kā viens otrs aktīvais loceklis. Arī ar šo rīcību aizgājējs vēlējās pasvītrot savu nelokāmo vienotas tautas nostāju.

Šī gada 17. jūnijā Romā noslēdzās liela latviešu patriota, monsinjora Jāzepa Čamaņa panākumiem bagātais mūžs, kas bija sācies 1884. g. 1. septembrī Bebrenes pagasta zemnieka mājā.

Mums neaizmirstamā atmiņā paliks sirsnīgais, atklātais un patiesais cilvēks, kas maz prasīja sev, bet daudz deva citiem. Cerēsim, ka viņa pūles un centieni kopā ar pārējo mūsu tautas labāko dēlu mūža darbu kādreiz nesīs mūsu tautai labāku nākotni.

Dzili izjūtot lielo zaudējumu, kristīgā brālība vēlēsim dārgajam aizgājējam mūžīgu Dieva Kunga gaismas atspīdumu un vieglas svešas zemes smiltis.

J. Niedra.

DAUGAVAS VANAGU SALIDOJUMS **SPORTAM un JAUNATNEI — Sidrabenē**

š. g. 11. un 12. jūlijā, ar plašu programmu. SPORTA SPĒLES. Vieglatlētikas sacensības jaunatnei un pieaugušiem. UGUNSKURS AR PRIEKŠNESUMIEM. Deja.
Ieejas maksa $ 1,-, bērniem 25 c.
DVKV un TSAK sarīkojumā

CITIZENSHIP BRANCH OTTAWA
JUL 2 1964
FILE No.
DEPT. OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION

LATVIJA

52. n-rs. SESTDIEN, 1964. GADA 27. JŪNIJĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta pa pastu, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Koloniālisms, tirgošanās un koeksistence

Trīs augšminētie jēdzieni ir vecs sakāmvārds saka, ka apedegpunkti pašreizējās Rietumu un Austrumu attieksmēs un strīdus ieganst starp dažādu uzskatu ļaudīm.

Sakarā ar Chruščeva Ēģiptes apmeklējumu un tur izteikto pieprasījumu likvidēt britu bazes Afrikā, Adenā, Kiprā un Libijā un aicinājumu izbeigt „verdziskos nolīgumus", britu laikraksti „The New Daily", „Solihull News" un „The Hereford Times" bija ievietojuši J. Rolava gaņu lasītāja vēstuli, kuŗā teikts:

„Cik divkosīgi visbrutālākās varas, koloniālisma imperijas un tautu cietuma valdnieka vārdi, jo tā kopš 1939. g. ir okupējusi jeb pakļāvusi sev 265.000 kvadrātjūdžu citu valstu zemi!

Bez šaubām, britu bazes Afrikā un citur nav patikamas Chruščevam, jo tās ir valnis krievu koloniālisma mērķiem, bet kāpēc krievi neiznīcina daudzās raķešbazes, vērstas pret Rietumiem, Baltijas jūras krastā Latvijā, Lietuvā un Igaunijā un kāpēc Padomju Savienība neatbrīvo šīs jaunākās kolonijas? Šīs zemes reiz bija brīvas un neatkarīgas valstis. Kas tās ir tagad? Vai tās nav okupējuši krievu imperiālisti un ar varu pievienojuši krievu koloniālai imperijai? Vai šīs tautas tanīs zemēs tagad nav svešas tautas apspiestībā, pārvaldīšanā un izmantošanā? Vai viņām nav pamattiesību tikai tāpēc, ka viņas ir eiropiešu tautas un nevis krāsaitās? Vai mēs varam teikt, ka tikai tāpēc, ka šīs tautas ir baltas, viņām nav pašnoteikšanās tiesību?

Krievu komūnistu vadoņi bez mitas apvaino brīvās Rietumu valstis, ieskaitot Lielbritaniju, nosaucot tās par „netīriem imperiālistiem" un citādi, bet tai pašā brīdī simtiem miljonu cilvēku cieš zem visjaunākās tirannijas, kādu pasaule jebkad piedzīvojusi — zem komūnistu diktatūras. Puse Eiropas ir brīva, bet otra puse ir vāžas. Miljoniem krievu apspiestu tautu nevainīgu cilvēku ir bijuši spiesti atstāt savas mājas, miljoni iemesti cietumos vai deportēti uz Sibirijas koncentrācijas nometnēm. Komūnistu pārvaldītās zemēs šodien nav ne tikai runas brīvības, bet cilvēkam ir atņemta brīvība pat Dieva lūgšanai.

Kāpēc britu tauta cieš klusu? Kāpēc britu valdība, radio un prese neatbild krieviem, pasakot taisnību?"

Sakarā ar britu paredzēto 50 miljonu mārciņu darījumu ar Padomju Savienību par fabriku būvi mākslīgo mēslu ražošanai, DVF ĀID referents J. Rolavs „The Birmingham Post" publicētā lasītāja vēstulē raksta:

„Šis darījums man atgādina Ļeņina vārdus: „Kapitālisti pārdos pat virvi, pat ja tā tiktu izmantota pašu pakāršanai, ja viņi tikai iegūs par to peļņu", vai neseno Dr. Adenauera izteicienu par krievu-amerikāņu kviešu darījumu: „Es domāju, tā ir briesmīga kļūda, pirms tā ir uzrādījusi kādu pierādījumu savas politikas mainai... Ja rietumu sabiedrotie ir gatavi palīdzēt Padomju Savienībai, tad man jāsaka, ka tikai muļķa teli izvēlas paši savu miesnieku."

Nevis sliktāis laiks vai mākslīgo mēslu trūkums ir iemesls krievu lauksaimniecības krizei, bet nelaimē slēpjas pašā komūnistu sistēmā. Krievija un daudzas satelitu valstis agrāk eksportēja labību, bet komūnisma režīmā neviena no šīm valstīm nav pieredzējusi neko citu, kā trūkumu — stāvokli, kas turpinās, jo komūnisms ir pret cilvēka dabu.

Mēs varam būt dalītās domās, ka labi pāēdis agresors ir mazāk bīstams nekā izsalcis, bet

KOMŪNISTI NOSTIPRINA PRIEKŠTILTA POZICIJU PIE AFRIKAS ĶRASTIEM

Nereti dzirdam domas, ka Zanzibaras lielā attāluma dēļ nav vērts interesēties par to. Zanzibara ir gan tāla zeme, bet tur norisinas svarīgi notikumi. Nesen pasauli pārsteidza ziņa, ka šī Kubā, Maskavā un Pekingā trenēot dumpinieku varā nokļuvušā valsts apvienojas ar savu tuvāko kaimiņu uz cietzemes Tanganjiku, kas ir viena no priekšzīmīgākām Afrikas jaunām valstīm, tālu no galēji kreisām idejām un kādām citām avantūrām. Tagad liekas, ka Tanganjikas prezidents Nierere ir gan nopietni cerējis atgriest Zanzibaru uz mērenāka ceļa, bet no Zanzibaras komūnistisko varas vīru puses tas ir bijis tikai triks. Neskatoties uz apvienošanos Zanzibaras iestādes ne mazākā mērā negrib rēķināties ar Tanganjiku.

Pēdējās dienās noskaidrojies, ka Zanzibaras iestādes neļauj iecelot Tanganjikas ierēdņiem. Kenijas raiofons šais dienās ziņojis, ka ar kādu Austrumāfrikas lidmašīnu no Daresalamas ieradušies Zanzibarā 12 eiropiešu pasažieri, bet viņi nav ielaisti. Pasažieriem ir bijušas Tanganjikas galvaspilsētā Zanzibarā izsniegtas iecelošanas vīzas, bet viņiem paskaidrots, ka Zanzibaras iestādes šīs vīzas neatzīst.

Šīkākas ziņas saņemtas par pēdējās dienās notikušajām mežonībām, kad par kādu nepaklausību pērti 1200 cilvēki. Ik dienas redzams, ka krievu instruktori apmāca afrikāņus apieties ar automatiskiem ieročiem. Armijā gandrīz bez izņēmuma visi virsnieki ir arabi, kas apmācīti komūnistu zemēs. Uz valdības rīkojuma armija izdara kratīšanas un arestus. Armijas virsniekus tālākai apmācībai un skološanai sistēmatiski sūta uz Krieviju, Ķīnu, Austrumvāciju un Kubu, bet vienkāršus karavīrus lielākos skaitos sūta uz Indonēziju.

Ir paziņots, ka visus „brīvības cīnītājus" apbruņošot ar modernīem ieročiem, lai aizstāvētu valsti pret „imperiālistiem, tenkotājiem un pretrevolūcionāriem". Baidās, ka tas novedīs pie legālizētiem noziegumiem.

Valdībā un iestādēs svarīgākās vietās visur ir komūnisti. Galvenokārt laiku viņi pavada Krievijas, Ķīnas un Austrumvācijas diplomātiskās misijās un no turienes arī saņem instrukcijas.

Angļi atstājuši visus svarīgākos posteņus. Ostās un jūrniecības departamentā viņu vietā nākuši krievi, lauksaimniecības departamentā — ķīnieši, finanču, informācijas un radio un izglītības departamentos, tāpat slimnīcās — austrumvāciešī.

No Ķīnas, Krievijas un Austrumvācijas arvienu pienāk lielos vairumos ieroči, municija, armijas transporta līdzekļi, pārtika, drēbes, apavi. Ķīna piedāvājusi £5 milj. lielu ilgterminā aizdevumu bez procentiem. Visas šīs trīs valstis nopirkušas lielākus daudzumus Zanzibaras galveno ražojumu — nagliņas.

Lai brīvā pasaule nekad neaizmirst, cik lielā saskaņā šeit sadarbojas krievu, ķīniešu un austrumvāciešu komūnisti.

Visur ir dabūjama komūnistu literātūra, bet angļu un amerikāņu informācijas dienestiem nav atļauts neko izplatīt. Visur izrāda komūnistu filmas.

Zanzibaras tuvumā joprojām ūzturas vairāki angļu kuģi, lai vajadzības gadījumā varētu sniegt palīdzību un uzņemt tos 150 Anglijas pilsoņus, kas vēl atrodās Zanzibarā.

Pirms dažām dienām Zanzibarā arestēts Anglijas pilsonis Filips, kas 15 gadus darbojies Zanzibaras valsts dienestā. Dienu vēlāk arestētais atbrīvots un viņam kopā ar dzīvesbiedri un diviem bērniem pavēlēts 24 stundu laikā aizbraukt. Pēc ierašanās ar lidmašīnu Nairobi Filips izteicies, ka Zanzibarā visa vara esot komūnistu rokās un rīkojumi nākot tieši no Padomju Savienības sūtniecības. Komūnistu ieroči pastāvīgi pienākot. Ķīnas vēstniecības pagraba telpās esot novietots kāds ķīniešu ieroču sūtījums.

Notikumi rāda, ka ne mazākā mērā nav piepildījušās cerības panākt komūnistu iespaida samazināšanos Zanzibarā ar apvienošanos ar Tanganjiku. No pašām pirmām apvērsuma dienām pirms pieciem mēnešiem Zanzibarā bija saskatāms komūnistu iespaids. Tagad nevienam vairs nav šaubu, ka Zanzibara pie Āfrikas krastiem kalpos tiem pašiem nolūkiem, kādiem Kuba pie Amerikas. Abu šo vietu negrozāmais mērķis ir — iekarot tuvējos kontinentus, Ameriku un Āfriku. Šaubas ir vienīgi par to, vai brīvā pasaule to visā pilnībā izprot un vēl lielākas šaubas, vai brīvai pasaulei būs pietiekoši drosmes un uzņēmības spert izšķirējus soļus draudošo briesmu novēršanai.

Dr. P. Indrāns

Nobīdums 6. lpp.

VAI AIZ DEMOKRATIJAS MASKAS SLĒPJAS ARĪ KOMŪNISTI?

Vēlēšanu cīņa pamazām kļūst karstāka.

(VĒSTULE NO ANGLIJAS)

(A.P.) — Vispārējām parlamenta vēlēšanām aizvien vairāk tuvojoties, Anglijas politiskā atmosfaira diendienā top karstā, ka, tā it kā kompensējot šo vasaru, kas ar sevišķu „vasarīgumu" daudz lepoties nevar.

Kā jau agrāk norādīts, galvenā cīņa šajās vēlēšanās risinās sies abu lielāko partiju starpā, t. i. starp pašreiz valdošiem konservātīviem un lēboristiem. Tās abas būs galvenās šķēpu krustotājas, un pirmos „gājienus" šai lielajā vēlēšanu kaujā patlaban var jau ieskatīt par ievadītiem.

Ar visai smagu „šāviņu" nācis klajā britu premjēra svainis, lords Lambtons, apgalvodams, ka lēboristu rindās slēpjas 26 komūnisti vai viņu līdzskrējēji. Tādos pašos uzskatos ir kāda labā spārna brīvo uzņēmību atbalstītāja rūpniecības palīgorganizācija, kas piedevām vēl ziņo, ka šim slepenajam lēboristu kreisajam spārnam pievienojušies arī 12 parlamenta deputāti. Gūstot uzvaru nākamās vēlēšanās, šo 12 deputātu uzskatiem pievienošoties vēl kādi 50 citi, tā radot visai spēcīgu „spiediena" grupu eventuālam nākamam Vilsona kabinetam.

Visiem šiem komūnistiski noskaņotajiem vīriem esot jau izstrādāti plāni par dažādo rūpniecības uzņēmumu nacionalizāciju, un viņu rindās esot iesaistījušies arī vairāki varbūtēji kandidāti, cerēt tikt ievēlēti parlamentā.

Lorda L. apsūdzība publicēta mazā brošūrā ar titulu „Vilsons un viņa draugi" un tā balstīta uz kādu pūļu lēboristu deputāta — Mekūoverna jau 1950. g. publicētu aklājumu, kas skan:

LITENE

Atmiņas par Latvijas armijas karavīru deportāciju Baigā gada jūnija mēnesī.

(A. P.) Litenes un Ostroviešu nometnes ik gadus izmantoja mūsu armijas vienības vasaras apmācībām. Skaistie priežu silī, baltās birztalas, zaļās meža plavas, Pededzes un Sītas upes padarija minētās nometnes par patīkamām atpūtas vietām. Smilšainajos poligonos norisa šaušanas un kaujas apmācības.

Baigajā gadā okupantu vadība izvēlējās abas nometnes par koncentrācijas vietām mūsu armijas pulkiem, no kurienes tika īstenota jau laikus izplānotā karavīru deportācija.

Kā šī baigā akta aculiecinieks, gribu dalīties savās atmiņās ar vēl dzīvajiem līdzgaitniekiem.

Pēc jātnieku pulka izformēšanas 1941. g. maija beigās tiku pārvietots uz 227. kājnieku pulku, kuŗam jūnija mēneša sākumā bija jālerodas Litenes nometnē.

Kad ierados Litenes nometnē, sastapu 227. pulka vietraudžus, pulks gājiena kārtībā bija izgājis no Valkas uz Liteni, un viņu tur sagaidīja nākošās dienas sākumā. Daži pulki bija jau ieradušies. Sastapos ar daudziem pazīstamiem karavīriem. Mums visiem bija nospiests gara stāvoklis, un naids gailēja pret okupantiem.

Litenes muižā, dažus kilometrus no nometnes, atradās korpusa stābs. Korpusu komandēja krievu ģenerālis Savinkovs.

Pienāca 227. pulks. Pulku komandēja LKOK pulkvedis B., kurš oficiāli bija pulka komandiera palīga postenī. Stāba priekšnieka pienākumus pildīja majors Konovalovs. Pēc priekšstādīšanās priekšniecībai mani iecēla par operātīvo adjutantu.

Pirmās dienas pagāja iekārtojoties barakās un teltenēs, un vēlāk iesākās mācības. Nekā jauna te nebija; tie paši komisāri, politruki, karaivju komitejas un sarkanie stūrīši.

Pulka komandiera vietnieks, pulkvedis D. un pulka komisārs Negodjujko, abi bija ļoti nesimpatiski tipi un naidīgi noskaņoti pret Latvijas armijas virsniekiem.

Atceros dažas virsnieku apmācības, kuŗas vadīja pulkvedis D. Tās bija domātas virsnieku pazemošanai. Pavēlēja maršēt kolonnā un dziedāt „Katjušu". Protams, kolonnā katrs gāja savu kāju un no dziedāšanas nekas neizmāca. Pulkvedis D. draudēja ar represijām, bet arī tas nelīdzēja.

Kādu rītu saņēmām pavēli doties ar vienībām uz šaujamlauku un izdarīt labojumus. Šinī laikā nometnē ieradās un iekārtojās čekas bataljons, līdz zobiem apbruņots ar automatiskiem ieročiem.

Notika dažas zīmīgas pārmaiņas: nometni apjoza ar jaunu dzeloņstiepļu žogu, nomainīja latviešu sardzes ar čekas vienībām. Visiem virsniekiem pavēlēja nodot ieroču noliktavā savus ieročus.

Bija skaidrs, ka kaut kas gatavojas. Virsnieku un karaivju barakās novietoja pa krievam ar nolūku izspiegot un novērot. Lielākā daļa šo karavīru pārvaldīja latviešu valodu, kaut gan to neizrādīja.

No Gulbenes saņēmām ziņu, ka stacijā tiek piesūtīti daudzi kravas vagoni ar aizrestētiem logiem un aizslēdzamām durvīm. Civiliedzīvotāji bija satraukti, jo katrs sagaidīja ko jaunu.

Pienāca 13. jūnijs. Pulkā valdīja parastā kārtība. No rīta virsnieku barakā pienāca apkārtraksts, ka visiem virsniekiem jāsagatavojas izbraukšanai uz mācībām, kuŗās vadīs korpusa komandieris. Izbraukšanas stundu noteiks pulka komisārs.

Pēc pusdienām saņēmām pavēli nostāties pie pulka stāba izbraukšanai mācībās. Pulka komisārs pārbaudīja virsniekus pēc saraksta un pavēlēja nostāties divrindu ierindā. Nostājās visi pulka virsn., skaitā ap 70 vīru. Piebrauca divas transporta mašīnas ar brezenta pārvalkiem. Šoferim blakus sēdēja pa komisāram, bet mašīnu aizmugurē novietojās pa divi čekisti, bruņoti mašīnpistolēm. Tas viss izskatījās ļoti zīmīgi — izbrauciens uz apmācībām stingrā apsardzībā.

No virsnieku ierindas noskaitīja 24 pārus un novietoja divās mašīnās. Pārējiem pavēlēja izklīst un gaidīt nākošo kārtu.

Šinī pašā laikā arī citos pulkos Litenē un Ostroviešos notika tāda pati darbība kā pie mums.

Pēc nelīga laika, kad mašīnas bija pazudušas aiz apvārsņa, mūs, atlikušos, pārņēma smaga, nospiedīga sajūta. Nebija miera. Visa darbība liecināja, ka notiek kas briesmīgs.

Pēkšņi pie manis pienāca virsleitn. S. un stāstīja, ka no Gulbenes atnākusi viņa māsa ar baigām ziņām. Gulbenē apcietināti bez tiesas sprieduma daudzi pilsoņi un novietoti stacijā aizrestotos vagonos.

Nometnē pie katras barakas novietoja speciālu čekas sardzi. No barakas uz baraku aizliedza iet.

Vēlu vakarā atgriezās mašīnu šoferi, bet „mācībās" aizbraukušie virsnieki vairs neatgriezās nekad.

Noskaidrojās, ka virsnieku transports nogādāts meža masīvā starp Liteni un Gulbeni. Te virsniekus sagaidīja korpusa kom. ģen. Savinkovs ar stābu. Virsniekiem dota pavēle iziet kolonnā pa vienam un sekot „mācību vadītājam" pa meža stigu. Kad stiga izgājusi cauri mežam kādā izcirtumā, pēkšņi kā no zemes izniruši abās pusēs stigai smagi bruņoti sarkanarmieši ar ieročiem, vērstiem pret virsniekiem. Arī tālāk stāvējusi otra sardzes līnija ar dažām tanketēm. Ģen. Savinkovs devis komandu gulties ar seju pret zemi. Sekojusi pavēle nekustēties, jo katrs, kas mēģinās celties, tiks uz vietas nošauts.

Gulošos virsniekus nekavējoties pārmeklējuši un atņēmuši visu kabatu saturu. Atņemti ieroči, kompasi, pulksteņi, binokļi un noplēstas virsnieku nozīmes. Šai laikā vairāki virsnieki uzlēkuši kājās un atklājuši uguni pret sargiem bet caururbti no mašīnpistoļu kārtām, turpat saļimuši. Šo varoņu starpā bija mani krietnie draugi kapt. L. un vītn. L. Pēc sīkas pārmeklēšanas un aplaupīšanas virsnieki novietoti mašīnās guļus un tādā stāvoklī novesti Gulbenes stacijā un ievietoti atsevišķos aizrestētos vagonos.

Pēc visas šīs operācijas ģen. Savinkovs ciniski uzsaucis: „Tādas, lūk, ir šīs mācības!"

Kur palikuši mūsu draugi un brāļi? Neviens to nezina .... Pēc ilgiem gadiem ir ienākušas ziņas tikai par dažiem aizvestajiem. Kur ir pārējie? Uz to droši var atbildēt:

MIRUŠI PAR LATVIJU!

Prof. ALEKŠA RUBUĻA

LATVIAN LITERATURE

Antoloģija sākas ar Blaumaņa Nāves ēnā un Akurātera Kalpa zēna vasaru, kam seko Skalbes, Jaunsudrabiņa, Virzas, Ezeriņa, Zariņa, Veseļa, Širmaņa, Ādamsona, Kārkliņa, Salnā, Klīdzēja, Anšl. Eglīša, Kn. Lesiņa, Sprūdža u. c., kopā 30 latviešu rakstnieku 45 prozas darbi mūsu labāko tulkotāju sniegumā, darbojoties līdz vairākiem amerikāņu profesoriem. Ir arī literātūrvēstures pārskats, autoru ģīmetnes un biografijas.

Šis kapitāldarbs bija plānots vēl neatkarīgās Latvijas laikā. Tagad tas ir reālizēts. DV tic, ka tautiešī palīdzēs to izplatīt skolās, bibliotēkās un dāvinās draugiem. Krājums ir audekla sējumā, 451 lpp.

J. Veselis

Kā šo ilgi gaidīto kapitāldarbu vērtē autoritātes?

This excellent collection of short stories is further enhanced by the brief yet pertinent and informative introductions. Because of their literary and philosophical value, these stories would prove invaluable for an individual reader as well as in courses such as Comparative Literature, World Literature, the Short Story, and Freshman English.

Leo J. Maloney
Associate Professor of English
Niagara University

This well-prepared anthology of outstanding Latvian short stories is welcome material for the reader with cosmopolitan tastes.

Paul V. Hale
Associate Professor of English
State University of New York

This volume of stories is a revelation of the rich literary tradition of Latvia; in vignettes of beauty and power there is presented the vibrant, often tragic, life of a people too little known to North Americans.

John F. Madden
Professor of English
St. Michael's College
University of Toronto

A. Dzilums

LATVIAN LITERATURE izdevis apgāds DAUGAVAS VANAGS, un to var pasūtināt DV apgādā, 123 Huron St., Toronto 2-B, Ont., Canada.

Cena $ 7.00 plūs 20 ¢ pasta izdevumiem.

Ar šo pievienoju $ ..... un lūdzu piesūtīt ..... eks.. LATVIAN LITERATURE.

Mr. Mrs. Miss .....

.....

Adrese .....

.....

DZEJNIEKS NEDRĪKST ZA

ZENTA MAURIŅA MEMIN

Savas Vācijas un Šveices turnejas turpinājumā, rakstniece Zenta Mauriņa runāja arī Memingenā. Pilsētas teātru zāli pildīja rakstnieces cienītāji nevien no Memingenas, bet arī no apkārtnes, to vidū virsbirģermeistārs Dr. Berndls un dzejnieks Maksimiliāns Millers. Kupli pārstāvēta bija arī vietējā latviešu saime.

Vakara ievadījumā rakstnieci sveica virsbirģermeistars Dr. Berndls, norādot uz Zentas Mauriņas lielās personības nozīmi. Dr. Berndls pasvītroja ciešās saites starp Zentu Mauriņu un Memingenu, kuŗas radušās rakstnieces daudzo priekšlasījumu pamatā, bet ir arī vietējā, Ditricha apgāda nopelns, kuŗš izdevis visus viņas līdz šim vācu valodā iznākušos darbus.

Rakstniece runāja par turnejai izvēlēto tematu — Mūsdienu rakstnieka uzdevums. Kā iepriekšējās vietās, tā arī šeit Zenta Mauriņa guva klausītāju augstu vērtējumu, kas izpaudās pateicības pilnos, ilgos aplausos noslēgumā. Teātŗa mākslinieku istaba pildījās klausītājiem, kuŗi vēlējās rakstniecei pateikties personīgi ,bija jādod autografi un ieraksti grāmatās. No vietējiem latviešiem rakstnieci ar ziediem sveica novietnes pārstāvis A. Vilipsons. Atreferējumu ar atziņigu vērtējumu sniedza vietējā prese.

No Memingenas Zenta Mauriņa devās uz Mincheni un tad uz Insbruku.

V. P.

Austrijas jaunatnes kultūras nedēļas sarīkojumu ietvaros pirmoreiz Zenta Mauriņa apmeklēja Austriju. Viņa runāja Insbrukā konservātorijas zālē. Pie ieejas Zentu Mauriņu sagaidīja mazais latviešu pulciņš. Jau dienu iepriekš Tiroles lielākais laikraksts Tiroler Tageszeitung veltīja Mauriņai rakstu, kur starp citu bija teikts, ka viņas, kā lielas rakstnieces vārds ieguvis pasaules slavu un viņas grāmatu lasītāju skaits kļūst arvien lielāks.

Pirmais mūsu rakstnieci apsveica šī priekšlasījuma organizētājs, redaktors A. Strobels, uzsverot, ka Insbrukai ir liels gods redzēt un dzirdēt tādu slavenu rakstnieci, kā Zentu Mauriņa. Viņš raksturoja Zentu Mauriņu par tādu rakstnieci, kuŗas humānitārais pasaules uzskats ved pie atziņas, ka sāpes, ciešanas un naids ir pārvarams ar iekšēju dvēseles spēku un milestību. Kaut Mauriņa risina šī problēmas, tomēr tas ir kā klusas s smaino grāmatu Mauriņa runāja uzdevumiem taga ņas galvenā dom ka īsts dzejnieks uzticīgs saviem drīkst zaudēt tic

Pārdomas

L. N. Tolstojs

Jānim Šķirm „titulu" — viņš viņš ir publicist viņš ir arī grām ideālists, kas pi matas izdošanas tā „ies" vai „ne un prāto — vai su gara kultūra Tie, kas pazist personīgi, zina, sirsnību un kris tību un dvēseles

Savādas doma veida samulsun Šķirmanta pārtu izdotā L. N. T dze." Tolstojs, šīsdienas trauks un „bitju" laik raķetes — mod kā rakstījis „mēs nekokotēja lam," Kādi kor raušanās no šī pagātni!

Grāfs un rak kolajovičs Tols Simbols! Kuŗš tagad var recer dvēseles pārdzī kritikā dzimušā ram tām piev tām nepievieno ram tās neresp

Daudzās lapp siņa domu — k dzīvei? — Bet nedod. Vai tā vam un sekoš cībai, līdzīgi, k pats Ļevs lēma. Pareiza? ia? Šī laikmet steigas apņemt nātajam cilvēka parasta liekas lize un pašies ves un stājas u na, bet — „Gr ses mūs ikvien

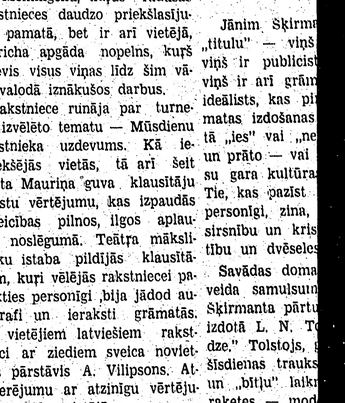

(62. turpinājums)

— Es nebiju skops, bet pašreiz tev kažoks pieciešams. Tagad ir vasara. Un nauda ir v mājai.

— Staldža kungs gan vairāk domātu par d par māju, — Elīna aizrādīja, — Vai ne, Staldža

— Noteikti! — Gusts apgalvoja.

— Lai pirktu kažoku, ar domāšanu vien n

— Ronalds aizrādīja, — vajadzīga arī nauda

— Dāmu klātienē dzentelmeņi par naudu ne Gusts pamācija; šo gudrību viņš bija lasījis u un tā viņam bija iepatikusies, — dzentelmeņi k

Māte bija sakārtojusi ēdienu un aicināja pie

— Nāciet nu, cieminī, nāciet. Ka neatdziest

Vakariņu laikā māte vairākkārt mudināja dīt glāzes.

— Ronīt, iedzer, — viņa drošināja, — ma jautri cilvēki, bet tu tāds nošņurcis. Elīnīt, vai j nevarat sapurināt?

DZEJNIEKS NEDRĪKST ZAUDĒT TICĪBU CILVĒKIEM

ZENTA MAURIŅA MEMINGENĀ UN INSBRUKĀ

Savas Vācijas un Šveices turnejas turpinājumā, rakstniece Zenta Mauriņa runāja arī Memingenā. Pilsētas teātrī zāli pildīja rakstnieces cienītāji nevien no Memingenas, bet arī no apkārtnes, to vidū virsbirģermeistars Dr. Berndls un dzejnieks Maksimiliāns Millers. Kupli pārstāvēta bija arī vietējā latviešu saime.

Vakara ievadījumā rakstnieci sveica virsbirģermeistars Dr. Berndls, norādot uz Zentas Mauriņas lielās personības nozīmi. Dr. Berndls pasvītroja ciešās saites starp Zentu Mauriņu un Memingenu, kuŗas radušās rakstnieces daudzo priekšlasījumu pamatā, bet ir arī vietējā, Dītricha apgāda nopelns, kuŗš izdevis visus viņas līdz šim vācu valodā iznākušos darbus.

Rakstniece runāja par turnejai izvēlēto tematu — Mūsdienu rakstnieka uzdevums. Kā iepriekšējās vietās, tā arī šeit Zenta Mauriņa guva klausītāju augstu vērtējumu, kas izpaudās pateicības pilnos, ilgos aplausos noslēgumā. Teātŗa mākslinieku istaba pildījās klausītājiem, kuŗi vēlējās rakstniecei pateikties personīgi ,bija jādod autografi un ieraksti grāmatās. No vietējiem latviešiem rakstnieci ar ziediem sveica novietnes pārstāvis A. Vilipsons. Atreferējumu ar atzinīgu vērtējumu sniedza vietējā prese.

No Memingenas Zenta Mauriņa devās uz Mincheni un tad uz Insbruku. V. P.

Austrijas jaunatnes kultūras nedēļas sarīkojumu ietvaros pirmoreiz Zenta Mauriņa apmeklēja Austriju. Viņa runāja Insbrukā konservātorijas zālē. Pie ieejas Zentu Mauriņu sagaidīja mazais latviešu pulciņš. Jau dienu iepriekš Tiroles lielākais laikraksts Tiroler Tageszeitung veltīja Mauriņai rakstu, kur starp citu bija teikts, ka viņas, kā lielas rakstnieces vārds ieguvis pasaules slavu un viņas grāmatu lasītāju skaits kļūst arvien lielāks.

Pirmais mūsu rakstnieci apsveica šī priekšlasījuma organizētājs, redaktors A. Strobels, uzsverot, ka Insbrukai ir liels gods redzēt un dzirdēt tādu slavenu rakstnieci, kā Zenta Mauriņa. Viņš raksturoja Zentu Mauriņu par tādu rakstnieci, kuŗas humānitārais pasaules uzskats ved pie atziņas, ka sāpes, ciešanas un naids ir pārvarams ar iekšēju dvēseles spēku un mīlestību. Kaut gan arī Zenta Mauriņa risina šī laika degošās problēmas, tomēr viņas grāmatas ir kā klusas salas citu traukcu smaino grāmatu vidū. Zenta Mauriņa runāja par dzejnieka uzdevumiem tagadējā laikā. Viņas galvenā doma šinī runā ir, ka īsts dzejnieks, kas grib būt uzticīgs saviem ideāliem, nedrīkst zaudēt ticību cilvēkam.

Daudzie ziedi, aplausi un autogrāfu tikotāji viņas grāmatās liecināja, cik viņa iecienīta vācu klausītājos. No latviešiem Zenta Mauriņa atvadījās ar piemērotu dzejoli.

Tiroles radiofona literātūras kritiķis Tiroler Tageszeitung bija apcerējis viņas runu īpašā rakstā. Dr. E. Kurzemniece „L"

Pārdomas par kādas grāmatas priekšvārdiem

L. N. Tolstojs — „Grēksūdze." Jāņa Šķirmanta tulkojums un apgāds. 1964.

Jānim Šķirmantam ir daudz pazemina, un nomet no tā iedomu troņa, kuŗā paši savā pašpmierinātībā un šķietamo panākumu un sekmju ceļā esam uzkāpuši. Varenas, skarbas lappuses, bargi, tiesātāja soģa vārdi. Vai mēs tos sadzirdēsim? Vai pasaule tos ievēros? Laikam gan — ne.

Kas grib uz bridi izrauties no ikdienas kņadas, kur ik uz stūŗa skan modernisma ķērcošā leijerkaste, tam ieteicama J. Šķirmanta tulkotā un izdotā L. Tolstoja „Grēksūdze." Pirms viņš tiks pie Tolstoja rakstītajām lappusēm, viņam būs jāizlasa arī izdevēja un tulkotāja Priekšvārdi. Un tie mudināja rakstīt šo rakstu, arī tie izraisa pārdomas.

Jau pašos pirmajos teikumos Šķirmants deklarē: „Mēs dzīvojam laikmetā, kad pasaules izcīna liktenīgu cīņu starp kristīgo un materiālo kultūru. Pasaulē ļaunais triumfē pār labo, tumsa pār gaismu un naids pār tuvāka mīlestību."

Skumja patiesība. Šķirmants domā, ka tam visam iemesls „Kristīgās baznīcas vājums, kas slēpjas baznīcas pašas pielaistās kļūdās."

Aizmirsīsim vēsturi, aizmirsīsim pasaules un reliģiskās dzīves lielās problēmas, bet palūkosimies savā vistuvākajā apkārtnē: kā tur izskatās?

Ar vērīgu vērtētāja skatu Šķirmants konstatē, ka „patiesi, šodien pasaule ir ar aklumu sista. Tā savas bojā ejas bezdibeņa malā cenšas pēc laicīgās mantas un rīko savas iznīcības dzires."

„Kur tad glābiņš un kas mums jādara?" jautā autors un atbild ar Jāņa Atklāsmes grāmatas vārdiem: „Mums par

(Nobeigums 7. lpp.)

Edvarts Tūters

BET SAPŅOS VIEN...

Skrej meţiem pāri gāju putnu pulks,
To pavadu ar sadrūmušu seju;
Šai svešumā, kur trimdas dūkstis eju,—
Ik aizgājējs bij gaišu domu tulks.
Būs tagad grūti skumjas savaldīt,
Un sirdi mierināt, šo putnu ašo,
Kam sen jau apnicis še trimdā nīkt.
Es jaušu gan: man dvēselē vēl dvašo
Naigs ilgu putns, kas pārvar telpu plašo.
Bet sapņos vien viņš tagad lidot drīkst.

Brīvmākslinieces M. Tūteres klavieru studijas 11. mācības gads nobeidzās ar audzēkņu koncertu 21. jūnijā Sv. Jāņa draudzes telpās Toronto. Uzņēmumā studijas vadītāja savu audzēkņu vidū.

ANŠLAVA EGLIŠA KOMĒDIJAS FERDINANDS UN SIBILA PIRMIZRĀDE DENVERĀ

Kuršu kāpās ir kāds ciems (Rositten), kur putni, laizdamies pāri jūŗai, atpūtina spārnus. Tā varētu teikt, ka arī Pasifika Palisādu dramatiskās kopas teātris, braukdams tālus ceļus pa mežonīgo rietumu prērijām un tuksnešiem un pāri Klinšu kalniem, ir līdzīgi putniem, kas atpūtina spārnus Kolorādo galvaspilsētā Denverā, bet, atpūtinādami spārnus, dod pirmizrādi. Tā ir pirmā saskare ar latviešiem, kam sagādā svētku stundas kaktusu tuksnesī.

No Losandželosas 4 teātŗiem iespaidīgais Pasifika Palisādu nosaukums latviešu teātŗa cienītājiem maz ko izteic, daudz vairāk tas izteiktu, ja to dēvētu par Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas teātri: luga, režija, aktieris, dekorācijas, tērpi, apgaismošana, mūzikālais iekrāsojums ir abu Eglīšu tipiska izdoma un darbs. Kā komēdijā Cilvēks grib spēlēt, tā komēdijā Ferdinands un Sibila ir jauni meklējumi latviešu teātŗa mākslā. Anšlavs Eglītis un Veronika Janelsiņa negrib atkārtot „veco", grib dot ko jaunu, savu. Ilgā pieredze Holivudas filmu pasaulē Anšlavam Eglītim devusi ierosmes skatuves mākslā, ka viņš iedrīkstējies teikt ko savu režijā. Šī ir Anšlavam Eglītim pirmā debija režijā, veiksmīga debija. Jauns latviešu teātrī ir dekorāciju un tērpu materiāla vienveidīgums — patīkama Veronikas Janelsiņas izdoma.

Ferdinands un Sibila ir svešas vides un skolas iespaidiem aplipuši trimdā dzimuši jaunieši. Svešuma iezīmes tik lielas, ka aiz tām saskatīt latviskos vaibstus pagrūti. Latvija un tās liktenis tiem ir miglaini jēdzieni. Tuvāka un labāk saprotama tiem ir franču revolūcija ar Francijas karalienes Marijas Antuanetes nogalināšanu nekā komūnistu asiņainie varasdarbi Latvijā.

Amerikas Savienoto Valstu pilsētas iela pie Hilmaņa modes veikala skatloga ir 4 cēlienu komēdijas darbības vieta.

Sibila ir piecpadsmitgadniece, kas iepazinusies ar Ferdinandu pārāk ikdienišķi, sagadīšanās dēļ sēdot blakus pie atspirdziņā jumu galda. Iegūt Ferdinandu par savu zēnu tad nu ir Sibilas „mocības" visos četros cēlienos, beigās panākdama savu, — viņa aizved Ferdinandu sev līdz. Sibilas „mocību" arsenālā ietelp kārdinātājas ,baidītājas, draudētājas, pieglaudīga kaķēna, sentimentu atgādinātāji ieroči. Viņa pat „ielaužas" skatlogā manekena vietā, lai tik pievērstu sev Ferdinanda uzmanību. Sibila ir tik agresīvs chameleons, ka nevienam pusaudzim nebūtu izredžu tikt vaļā. Mimikā, noskaņu un tempu maiņā, atsperīgās kustībās ar spriganiem apcirtieniem Maija Cukura šo sarežģīto lomu tēlo ar lielas aktrises talantu.

Pretstats Sibilai ir Ferdinands, iedomu apmāts jauneklis, kas vairāk dzīvo fantaziju pasaulē; tērpu manekena skaistuma apsēsts, viņš bēg un vairās no Sibilas. Negribu būt draugos ar Sibilu viņš vienaldzīgi atsit ar mūsdienu jauniešu iezīmīgo vairogu „es nezinu". Manekena pārliecināts, ka pārāks par skaistām lietām ir dzīvais cilvēks, kaut arī mūžīgā gadu plūsmā tas noveco, Ferdinands „krīt" par upuri Sibilas neatlaidībai.

Raksturu pretstatos, īstenības un sapņu mistikā rakstnieks komponējis šo komēdiju; prasību pēc pretstatiem, domājams, diktējis ierobežotais personu skaits. Anšlavs Eglītis pārsteidz ar jaunām sejām savā teātrī: Juri Ērgli, Māri Ubānu un dzejnieci Veltu Tomu.

Baletdejotājs Juris Ērglis pretstata nolūkos. kā režisors vēlējies, Ferdinandu tēlo šļaugani lenganu, ja arī skatītājam grib bētos viņu redzēt ar cietāku mugurkaulu. Sapņa ainā viņš var būt arī straujš dejotājs, ierauts līdzi Sibilu un manekenu. Juris Ērglis kā skaists jauneklis ir ieguvums Eglīšu teātrim.

Tērpu manekenu, kas teiksmainā veidā šad tad atdzīvojas un izkāpj no skatloga, tēlo dzejniece Velta Toma. Nostāvēt 1. cēlienā tieši pusstundu it kā karavīram „zem šautenes" ir neapšēlāma pārbaude dzejniecei, ko viņa iztur lieliski. Manekena atmiņu vīzijas monologs par Rīgu ziemā — ar sniega virpuļošanu aiz Iekšrīgas skatloga, skanot ormaņu zvaniņiem un dimdinot pakaviem ielu, aizved klausītāju neaizmirstamos ceļos. Apbur Veltas Tomas dzidrais teksta skandējums.

Māris Ubāns, ko atminos kā Ausekļa ģimnazijas audzēkni Augsburgā, Amerikas gados ticis jau tālu: apguvis skatuves mākslu, ir mācības spēks valsts kolledžā Losandželosā, lugu ins. cenētājs un tēlo arī dažādus tipus. Šai komēdijā viņam uzticēta labsirdīga drēbnieka un mopdes veikala īpašnieka loma, ko Ubāns velc nevainojami. Sibilas modernās sievietes problēmas gan veco Hilmani tā apmulsina, ka tas kļūst nevārīgs atbildēs.

Kas tad nu ir noslēpumainā piektā persona — namzinis, kas programmās apzīmēts ar trim zvaigznītēm? Komēdijā tam epizodiska „mēmā" loma — pāriet pār skatuvi, pārbaudot ielas tīrību un pārkontrolējot atkritumu tvertni. Namzinis ir pats autors — Anšlavs Eglītis arī aktiera lomā. Skatītājam garšīgi jāpasmīn par viņa īpatņo grimu un tērpu ar „lampām". Namzinis, kas kādreiz jaunekļa gados Rīgā silti skatieniem noglāstījis maneneku, laika pārvērtību briesmīgi skarts, aiziet manekenam garām nepaskatīdamies.

Priekškaram aizveŗoties, esmu vēl piecas minūtes ar Anšlavu Eglīti, paldies pasakāms arī Veronikai Janelsiņai, Veltai Tomai, Maijai Cukurai, Mārim Ubānam (nesatieku vienīgi Juri Ērgli). Rakstnieks ar gleznotāju, kas visu izrādi vadījuši milzīgā sasprindzinājumā, lai tal dotu ieceŗēto atmosfairu, neatvelk elpu, bet kā skatuves strādnieki metušies melnajā darbā, nojaucot uzcelto ceļošanai tālāk.

Ceļojumi rakstnieku nebaidot. Taisni pārbraucienos, sēdēdams pie mašīnas stūres, viņš atpūtinot sasprindzinātos nervus. Par literāriem veikumiem rakstniekam ir zināms smeldzīgums atbildē: nevarot veikt visu iecerēto tā, kā to varējis veikt nelaiķis V. Kārkliņš.

Nākamā vasara Anšlavam Eglītim iecerēta jaunam ceļojumam ar vēlēšanos paciemoties arī skaistajā Kolorādo Springā.

Edm. Zirnītis

(62. turpinājums)

— Es nebiju skops, bet pašreiz tev kažoks nav nepieciešams. Tagad ir vasara. Un nauda ir vajadzīga mājai.

— Staldža kungs gan vairāk domātu par dāmu kā par māju, — Elīna aizrādīja, — Vai ne, Staldža kungs?

— Noteikti! — Gusts apgalvoja.

— Lai pirktu kažoku, ar domāšanu vien nepietiek, — Ronalds aizrādīja, — vajadzīga arī nauda.

— Dāmu klātienē dženteļmeņi par naudu nerunā, — Gusts pamācīja; šo gudrību viņš bija lasījis grāmatā, un tā viņam bija iepatikusies, — dženteļmeņi klusē.

Māte bija sakārtojusi ēdienu un aicināja pie galda.

— Nāciet nu, ciemiņi, nāciet. Ka neatdziest.

Vakariņu laikā māte vairākkārt mudināja piepildīt glāzes.

— Ronīt, iedzer, — viņa drošināja, — man patīk jautri cilvēki, bet tu tāds nošņurcis. Elīnīt, vai jūs viņu nevarat sapurināt?

Bet Gusts aizsteidzās Elīnai priekšā. Viņš jutās tik brīvi un labi kā nekad.

— Priekā!

Vakariņas ēdot, māte Elīnai jautāja par dzīvi Ņujorkā. Elīna stāstīja, ka no Ņujorkas daudz nekā nezinot — tikai ceļu no mājas līdz darbam un atpakaļ. Tie, kas Ņujorkā iebraucot kā tūristi, pilsētu pēc divām dienām pazistot labāk kā viņa pēc divpadsmit gadiem.

— Nav laika, Tailora kundze. Ronalds jau zina — darbs, darbs, darbs. Ziemu tumsā aizbraucu, tumsā pārrodos mājās.

Māte ticīgi māja ar galvu.

— Jā, jā. Tā mums visām iet. Darbs, darbs un vēlreiz darbs. Kad jau jūs, meitiņ, te atnāksit, tad vismaz man kļūs vieglāk. Tad jau darbiņus sadalīsim. Vai nu jūs pa darbnīcu, un es pa māju — vai otrādi. Kā pati gribēsit. Jūtu jau, ka kļūstu veca, bet pāris gadiņus vēl palīdzēšu, kamēr jūs iestrādāsities.

Tad viņa strauji mainīja sarunas vielu.

— Gustiņ, kā tad bija ar tevi? Pirksi auto vai nepirksi?

— Ko? Es? — Gusts izbrīnījies ieskatījās mātē, bet tad apķērās, — Kā tad! Skaidrs!

— No kuŗa laika tad tā? — Ronalds nesaprata, — Vienmēr taču biji pret mašīnu.

— Kas bijis — bijis! Kāpēc lai es nepērku? Visi pērk, visi brauc — vai es sliktāks? Vai es naudu kapā līdzi paņemšu? Sievas nav, bērnu nav — viena galva, viena bēda.

— Gustiņš mums te tas baņķieris, — māte skaidrodama pievērsās Elīnai, — mums visiem tā roka tāda vieglāka, bet Gusts prot naudu pieturēt. Un tā jau ir — citu nauda mil, citu nemīl.

Elīna uzmeta Gustam ašu mirkli. Tas piesarka un noliecās pār šķīvi.

— Bet ko lai dara? — māte turpināja. — Dzīvē jau visa nevar dabūt. Ronītim, lai kā jāklapatājās, būs miļa sirds, kas ar viņu kopā visas rūpes izrūpēs, bet kas Gustiņam? Sēdēs viens kā pirksts savā mašīnītē.

— Un kad tad pirksi? — Ronalds gribēja zināt.

— Nezinu, — Gusts vairījās tiešas atbildes, — varbūt pirmdien?

— Jūs nu, Elīnīt, Gustiņam varējāt palīdzēt. Paliciet, paciemojieties nākamā nedēļā, palīdziet izmeklēt autiņu. Jūs jau Amerikā tādas lietas redzat vairāk kā mēs. Palūdzies tu arī, Gustiņ, — māte mudināja, — ja Elīnīte tev palīdzēs, tad tu nopirksi labu mantu.

— Ko tad Elīna zina par automobiļiem? — Ronalds brīnījās. — Tad jau labāk dabū kādu pazīstamu mechaniķi, tas tev vairāk varēs palīdzēt.

— Mechaniķis! — māte nicīgi atmeta ar roku, — Tas arī ko zina! Motori taču visiem autiņiem vienādi; jāizmeklē ir krāsa, un sēdekļi un tā! Nu, Elīnīt,— nepaliksit?

— Tu nu, mamm', runā kā bērns, — Ronalds sapīka, — Elīna lai Gusta auto dēļ paliek Montreālā! Viņai taču pirmdien jābūt darbā.

— Vai jūs atlaidīs, ja nebūsit? — māte pagriezās pret Elīnu.

— Nedomāju vis, — Elīna iesmējās, — es tur jau tik ilgi strādāju, ka —

— Bet Elīna zaudēs algu, — Ronalds iekrita Elīnas valodā, — Amerikā maksā tikai par nostrādāto.

— Bet ja Gustiņš Elīnītei samaksātu? Gustiņ, tu taču būtu ar mieru?

— Nu jau tev iet pavisam šķērsām, — Ronalds kratīja galvu, — kāda vajadzība Gustam maksāt Elīnai algu, lai viņa varētu padzīvoties pa Montreālu?

— Vajadzība! Nav runa par vajadzību, bet patikšanu. Gustiņ, tev taču nebūtu žēl, ko?

Ronalds vairāk neklausījās. Tukšas valodas viņam no laika gala derdzās. Viņš paņēma no šķīvja jaunu gabalu gaļas un iecirta tajā dakšu. Viņš vēl saprata, ka Gusts piedzēries, bet ka māte — ?

Pēc vakariņām visi četri dzēra kafiju, ēda ungāru maiznieka ceptās kūkas un tiksmināJās ap Gusta apgādāto liķieri. Māte bieži gāja uz virtuvi un gandrīz ik reizes sauca arī Ronaldu līdzi. Viņa pēkšņi vairs neprata rīkoties ne ar pavarda slēdžiem, ne ar elektrisko kafijas vārītāju.

Īsajos brīžos, kad Gusts ar Elīnu palika vienatnē, viņš mēģināja Elīnai pateikt to, ko māte tam bija samācījusi. Mācīšanas laikā viņam bija šķitis, ka sākāmo nekad nepateiks. Tagad, turpretī, viss likās daudz vieglāk un vienkāršāk. Varēja būt, ka Gustam drosmi deva izdzertais alkohols, bet varēja arī būt, ka vainīga bija lielā pienākuma apziņa un solījums mātei un — par visām lietām — Elīnas mīlīgais tuvums. Gusts juta, ka starp viņu un Elīnu ir radušās kādas neredzamas, bet patikamas saites. Galu galā — vai viņš bija mazvērtīgāks par Ronaldu? Vai viņš bija nieka puika? Elīnas tuvumā pat Pārsla aizmirsās.

Pirmajā reizē viņš tikai nopūtās, žēli paskatījās skaistajai kaimiņienei acīs un noteica:

— Bet esat gan jūs skaista!

(Turpinājums sekos).

Latvieši Kanadā

TORONTO

Laikraksta galvenais informātors R. Norītis, 135 Laird Dr., Toronto 17, Ont., tālr. 421-6074.

Φ M. Tūteres klavieru studijas audzēkņu vakars Sv. Jāņa ev.-lut. draudzes baznīcas telpās bija pulcinājis kuplu apmeklētāju skaitu.

Φ Toronto universitātes zobārstniecības fakultātē šogad tika piešķirts viens akadēmiskais grads „master of science in dentistry" un tā ieguvēja bija latviešu zobārste Nina Černavska - Viduce. Pēc divu gadu ilgām papildus studijām viņa ieguvusi tiesības būt par mācības spēku zobārstniecības fakultātē, ko N. Černavska izmantos nākošā rudenī. Papildus lekciju pasniegšanai Toronto universitātē N. Černavska turpinās arī līdzšinējo zobārstniecības praksi savā kabinetā — 660 Broadview Ave., Toronto 6.

Φ Austrumu ev.-lut. draudzē māc. A. Briedis kristījis Dianu Tiju Vaseri, Vladislava un Irmas meitiņu. Salaulāti Edvards Vītoliņš un Lilija Simsone. Jauniešu iesvēte notiks 12. jūlijā Sv. Barnabas baznīcā.

Φ Skautu jendas nometni Happy Hills parkā atklās 27. jūnijā, bet gaidu jendas nometni — 1. jūlijā. Lielie ugunskuri ar priekšnesumiem būs kopīgi, un tie paredzēti 1. un 4. jūlijā, kad abas jendas sagaida labvēļus un viesus ierodamies kuplā skaitā.

Φ Gaidu jendas vadītāju sagatavošanas kursi paredzēti 18., 19. un 20. septembrī, un tiem pievienosies arī skautu jenda. Kursu rakstveida darbi jau izsūtīti visiem dalībniekiem un to nodošanas laiks paredzēts augusta mēnesī. Gaidu jendas kursu vadībā ir jendas pr-ce vad. A. Martinsone, vad. M. Vilka un O. Rutka.

Φ Jauniešu iesvēte Sv. Andreja ev. lut. draudzē notiks 28. jūnijā, plkst. 11 no rīta Sv. Andreja baznīcā.

Φ Līgo svētku svinības 27. jūnijā risināsies Saulainē, Tālavā un Ērgļa lizdā (Happy Hills kaimiņos).

Φ TLB Sestdienas skolas vecāku padomes sēdē apstiprināja skolas telpu akcionāru sanāksmes lēmumu līdzšinējo līdzekļu vākšanas komisiju pārveidot par pastāvīgu skolas telpu fondu. Līdz pilnīgai statūtu izstrādāšanai šis fonds darbosies jau pieņemto pagaidu statūtu robežās. Bez akcionāru sanāksmē ievēlētiem valdes locekļiem — K. Stagavu, A. Ezeru, A. Tīcmani, V. Briedi un U. Matīsu — skolas padome vienbalsīgi atzina, ka fonda valdē padomi vislabāk pārstāvēs skolas pārzine A. Martinsone. Ņemot vērā, ka sakarā ar rudenī paredzēto skolas pārcelšanu uz Latviešu namu telpu kārtošanai būs jāveltī daudz laika, šim darbam izraudzīja A. Pērkoni, A. Tīlupi un O. Cērpu. Vecāku padome deva piekrišanu nepieciešamā inventāra iegādei.

Nākošā rudenī skolas gaitas sākot, attiecīgās mācību grāmatas un burtnīcas apņēmies sagādāt DV apgāds un pēc vadītāja J. Šmita domām vēlamos mācības līdzekļus varēs saņemt jau pirmajā dienā.

Skolotāji un vecāku padome tic, ka pārejot jaunajās telpās, tās būs plašākas un labākas kā līdzšinējās, un tādēļ griezīsies vēlreiz ar aicinājumu pie bērnu vecākiem, kuŗu bērni šādu vai tādu iemeslu dēļ skolu neapmeklē, bērnus tomēr sūtīt latviešu skolā. Skolas vadība darīs visu iespējamo, lai bērni, kas līdz šim latviešu skolu nav apmeklējuši, varētu mācībām sekot, un, ja vajadzība prasīs, atvērs pat atsevišķu klasi.

Pārrunāja arī skolas audzēkņu vienveidīgo tērpu jautājumu, ko atzina par vēlamu, un tādēļ lūgs bērnu vecākus tērpu iegādē pēc iespējas pieskaņoties skolas vēlamiem tērpiem. Tie ir — meitenēm tumši zilas kleitas, bet zēniem tumšas bikses un balti virskrekli.

Mācītājs A. Briedis Toronto salaulāja Edvardu Vītoliņu un Liliju Simsonu.
(Foto JAK

E. PLŪDUMS 65-GADNIEKS

21. jūnijā uz 65 mūža gadiem atskaitījās Bramptonas latviešu saimē iecienīts sabiedrisks un draudzes darbinieks E. Plūdums. Reizē jubilārs var atzīmēt arī 10 gadu darbību Bramptonas latviešu ev. lut. draudzē kā valdes priekšsēdis. Latvijā E. Plūdums ir sekmīgi vadījis savu lauksaimniecību Ziemupes pagastā, Liepājas apriņķī, kur bijis pagasta vecākais kopš 1933. gada līdz 1944. g. (izņemot komūnistu okupācijas gadu), reizē pildot arī vairākus citus sabiedriskus pienākumus.

Jubilāru mūža atcerē viņa mājā un ģimenes vidū sveica draudzes darbinieki ar māc. A. Briedi priekšgalā. Noturētā svētbrīdī māc. A. Briedis jubilāru raksturoja ne tikai kā sirsnīgu cilvēku, labu darbinieku un īstu kristieti. Draudzes dāvanu E. Plūdumam pasniedza priekšnieka vietnieks K. Ezītis, bet Daugavas Vanagu Bramptonas nodaļas vēlti — V. Mārtinsons. Apsveicēju vidū bija arī Austrumu ev. lut. draudzes priekšnieks E. Ziplāns, kas apsveikumā cildināja labo sadarbības garu abu draudžu starpā un nodeva savas draudzes dāvanu.

R. N.

Toronto latviešu namam vajadzīgs PĀRVALDNIEKS

Rakstiskus pieteikumus iesūtīt Toronto latviešu nama komitejai līdz 1964. gada 30. jūnijam.

491 College St., Toronto 4.

Tuvākus paskaidrojumus var pieprasīt pa tālruni 481-0431.

NAUDAS NOGULDĪTĀJU IEVĒRĪBAI

Tautieši, noguldjet savus ietaupījumus Toronto latviešu kreditsabiedrībā 2. un 3. jūlijā, tad jūs saņemsit pilnus procentus par š. g. trešo ceturksni.

LIELĀKA ATSAUCĪBA KOMŪNISMA APKAROŠANAI

DV Toronto nodaļas aizvadītajā valdes sēdē pr-dis I. Zamlovskis sniedza plašāku informāciju par iecerēto Kanadas DV salidojumu Sv. Andreja draudzes lauku īpašumā Sidrabenē 11. un 12. jūlijā. Tajā aktīvi piedalās arī DV Toronto nodaļas saime, un ikviens aicināts sekmēt salidojuma labu izdošanos. Nodotas veltes Latviešu sestdienas ģimnazijas un Sestd. skolas izlaidumu aktos, par ko saņemta pateicība. Vienojās nodot arī velti Kanadas latviešu gaidu un skautu jendu lielai nometnei „Greizie rati," kas Happy Hills parkā, latviešu lauku īpašumā no 27. jūnija—5. jūlijam.

Bijušo cīnītāju organizāciju un vienību pārstāvju sanāksme notiks 2. jūlijā, plkst. 8 vak. DV Toronto nodaļas namā. Tajā pārrunās galvenokārt bij. cīnītāju piemiņas dienu sarīkojumu organizēšanu kopējā izkārtojumā.

Aprūpes daļas vad. A. Akmens iepazīstināja ar 14. jūnija Sērā dienas akcijas līdzšinējo veikumu un norādīja, ka ienākuši ziedojumos pret aploksnēm $673.- kas pārsniedz tai pašā laikā pag. gadā ieņemto summu. Atsevišķi ziedojumi pat $10.- un $20.- Lai akciju varētu ātrāki noslēgt un nodot līdzekļus pēc ziedotāju izteiktās vēlēšanās jau laikus, Aprūpes daļa sirsnīgi aicina ikvienu, kas būtu savu ārtavu nokavējuši nodot, to izdarīt tuvākā laikā.

Pārrunās izskanēja aicinājums nodaļas biedriem, ieskaitot vanadzes un jauniešus, aktīvi piedalīties nodaļas šaušanas meistarsacīkstēs, kas notiks 15. augustā Bērzainē. Par jauniešu klases šaušanas sacensību vadītāju izraudzīts A. Civželis. Notiks arī māla baložu šaušanas sacensības, un valde aicina ieinteresētos sacensību dalībniekus pieteikties savlaicīgi.

Izskanēja arī ierosinājums iespējami sekmēt delegātu sanākšmē ierosinātās pretkomūnistiskās demonstrācijas organizēšanu AN pilnsapulces sasaukšanas laikā šai rudenī Nujorkā.

Pārrunājot O. Kļavenieka ierosinājumu par bij. cīnītāju atcerēšanos ar veltēm viņu ārstēšanās laikā slimnīcās; neatkarīgi no tā, vai grūtībās nonākušais ir DV organiz. dalībnieks, vai ne, atzina, ka turpmāk slimnīcās apciemojams ikviens tautietis, kā arī sniedzams iespējamais atbalsts tiem, kas nonākuši grūtos apstākļos.

Valde būtu priecīga redzēt bij. nod. biedrus atkal iesaistāmies organizācijā, kā arī sagaida jaunatnes pārstāvju iesaistīšanos organizācijas aktīvā darbā. Pēdējā laikā nodaļas biedru skaits uzrāda jūtamu pieaugumu.

Latviešu lauksaimnieki Gvelfā

Latviešu lauksaimniecības b-ba un pārbaudītāji. Farmeriem jā-15. jūnijā rīkoja ekskursiju uz Lauksaimniecības kolledžu Gvelfā. Ekskursiju vadīja prof. K. valdība. Šās iespējas latviešu Reinbergs. Attiecīgo nozaru vadītāji ekskursantus teorētiski un praktiski iepazīstināja ar jaunākiem sasniegumiem lauksaimniecībā.

Prof. Reinbergs un prof. Jengs iepazīstināja ar labības un zāļāju sēklu šķirnēm un to piemērotību Latviešu apriņķa īpatnējiem klimatiskiem apstākļiem.

Ar ķīmikālijām un nezāļu aplarošanu panākts ievērojams ramžas pieaugums. Graudaugiem caurmērā 100 bušeļu no akra un zāļājiem trīs ražas gadā. Zāļāju un labības laukus ekskursanti apskāija kolledžas saimniecībā.

Ar sasniegumiem aitu un cūku audzēšanā īsumā iepazīstināja prof. Raithby, bet tā kā ekskursanti galvenā skaitā bija gaļas lopu audzētāji, tad galvenā vērība tika piegriezta minētai nozarei. Apskatīja trīs gaļas lopu sugas: Hereford, Angus, Shorhorn, to novietojumu vaļējās kūtīs, barošanas veidu, barību un izlasi.

Saimniecībā nav tik svarīgs lopu daudzums kā izlase. Lai ieaudzinātu labus sugas buļļus, lauksaimniekiem ir iespēja astoņi mēneši vecus buļļus nodot kolledžā uz 142 dienām pārbaudei. Tur buļļi tiek speciāli baroti

Sv. Pāvila latviešu draudzes jauniešu iesvēte Montreālā. Uzņēmumā no kreisās: Šarlote Ilona Kreišmane, Dagnija Innus, bazn. pr. B. Innus, māc. V. Šēfers, Alma Garrinella, Rafaella Garrinella, Andris Ķesteris, Pēteris Haralds Brauns, Kristine Gundega Miķelsons un Pēteris Māris Miķelsons.

LABI IZDEVUŠIES MONTREĀLIEŠU BĒRNU SVĒTKI

Latviešu skolas rīkotie bērnu svētki Tērvetē 20. jūnijā iesākās ap plkst. 11.00 ar karoga uzvilkšanu mastā un īsu skolas pārziņa K. Dekšņa atklāšanas runu. Tad kopīgā gājienā ar dziesmām mazie un lielie svētku viesi devās uz dažādu nodarbību novietnēm, kur tos pārbaudīja skolotāji. Dziedāšanas novietnē vad. J. Dindzāns pārbaudīja mazos dalībniekus latvisko dziesmu prasmē, dažreiz arī pats piepalīdzēdams gan uzņemt, gan arī noturēt melodiju. „Sarežģīti" uzdevumi bija rokdarbu novietnē, ko vadīja skolotāja M. Brāzma ar palīdzēm A. Brāzmu, R. Zeltiņu un I. Vecziedoņu. Nebija viegli mazajām tautu meitām izrotāt vainagu lentītes ar pērlēm, ievērojot latviskos rakstus. Dažai labai mātei bija jāiet meitai palīgos. Tāpat arī zēniem bija labi jāpalauza galva, lai izgudrotu veidu, kā labāk salocīt cepurītes, lai tās piekļautos galvai un būtu izskatīgas. Zīmēšanas novietni, kuŗā bija dota briviba visiem zīmēšanas veidiem, neizslēdzot arī abstraktō, vadīja jaunās paaudzes pārstāve Māra Rudzīte. Apzinādamās, ka ūdens šajā nodarbību laukā ir labākais palīgs, Māra bija novietojusi sev blakus veselu vannu ar ūdeni. Vārdnīcas novietni vadīja skolotājs I. Steprāns, nopratinādams mazos dažādu vārdu iztulkojumos un viņus pārbaudīdams latviešu vārdu izpratnē. Ļoti nopietni I. Steprāns bija organizējis savu pārbaudījumu, kur katram bērnam bija jāizvelk ar rētāki sastopamiem latviešu vārdiem aprakstītās kartītes un tad jāizskaidro šo vārdu nozīme. Skolotāja E. Bicka pārbaudīja svētku dalībniekus ar jautājumiem par Latviju, latviešu valodu, ievērojamākām personām un notikumiem. Savā novietnē, kas bija apzīmēta ar trijām ??? zīmēm, viņa ieguva vispārēju pārskatu par mūsu bērnu garīgo attīstību. Novietnē „Vai tu to zini" skolotāja V. Deksne pārbaudīja bērnus Latvijas ģeografijā. Tautas dziesmu stendu vadīja skolotāja M. Vikmene, un bija jāpabrīnās, ka daža laba maza meitenīte zināja daudz mūsu tautas dziesmu. Turpat uzdeva arī mīklu minēšanu.

Pirmā sarīkojuma daļa noslēdzās ar divu stundu pārtraukumu un kopējām pusdienām Tērvetes dzīvojamās ēkas apakšējās telpās, bet otrā turpinājās ar sporta sacīkstēm dažādos veidos, kā: skriešanā, tāl- un augstlēkšanā, mešanā, skrējienu ar olu karotē, skrējienu maisā. Sporta nodarbību galvenais vaditājs bija sporta kluba vad. J. Lukstiņš, kas ar pakārtu svilpi kaklā rīkoja mazos svētku viesus un pārbaudīja viņu fizisko attīstību. Palīgos viņam bija sporta kluba sportisti — kā bijušie, tā arī pašreizējie: A. Rozenberga, M. Kalāce, M. Lukstiņa, J. Kalacis, un citi.

Bērnu svētki noslēdzās ar tautas deju trupas Ačkupa tautas deju demonstrējumiem, kas tiešām visus iepriecināja.

Pirmajā sarīkojuma daļā — garīgā pārbaudē uzvarēja Anna Miglone, bet sporta sacīkstēs Lilita Kulbere un Gunārs Klaiše, saņemot mazus piemiņas kausus. Sportistu organizēšanā daudz palīdzēja I. Klaiše.

J. Sk.

GENERĀLKONSULS

Mr R N. BRYSON

Toronto, tel. 927-5661. 1130 BAY ST.

KONSULS

VILIS TOMSONS

Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q. 5210 VICTORIA AVE., APT. 16

ALEKSANDRA KĀNBERGA RAKSTU DARBU BIROJS 65 Ferrier Ave., Toronto, (pie Danforth & Carlaw) Tel. HO 3-2667

LASĪTAJU ZIŅAS

LATVIEŠU UN LIETUVIEŠU VIENĪBA

Jānis Šķirmants Latvijas Amerikā 44. numurā 30. maijā sniedzis interesantu rakstu par latviešu un lietuviešu sadarbību Latvijā. Patiesības labā jāpiemetina, ka pirmo Latviešu lietuviešu biedrību nodibināja uz manu ierosinājumu, pie kam es sazinājos ar Latvijas ārlietu ministru Z. Meierovicu. Šī doma man radās, ar viņu bieži satiekoties Brīvās Zemes redakcijas lietās. Tad Meierovics plānoja Baltijas valstu apvienības dibināšanu un bija samērā sekmīgas sarunas pasācis ar Lietuvas un Igaunijas valdībām. Viņš manai domai pievienojās, un tā aizgājām ar Latvijas kultūras veicināšanas b-bas sekretāru Žani Balodi pie mag. Jodovalka, Katoļu ielā kur viņš dzīvoja. Jadovalkis bija arī lietuviešu skolu direktors.

Jodovalkis ierosmi atzina. Nolēmām, ka Latvijas kultūras veicināšanas biedrībā sasauks dibinātāju sanāksmi. Sapulce bija kupli apmeklēta. Tajā piedalījās abu tautību pārstāvji. Noteica darbības veidu kultūrālā sadarbībā. Valdē vienprātīgi ievēlēja no latviešiem prof. V. Maldoni, mani un Žani Balodi, bet no lietuviešiem Dr. mag. Jodovalki un vēl divus lietuviešus. Ievēlēja arī revīzijas komisiju. Sēdes notika LKV b-bā. Darbība veicās sekmīgi. Biju allaž saskarē ar mūsu ārlietu ministru. Sarīkoju skautu braucienus uz Lietuvu, koncertus Rīgā u. t. t. Par sadarbību kultūras laukā ar lietuviešiem Lietuvas valdība mani pagodināja ar Sv. Gedemina ordeni.

Vēlāk biedrībā iestājās politiķi — inženieŗi Spricis Paegle un Rīters, kuŗi ienesa politisko virzienu, kas ne visai saskanēja ar Lietuvas un Latvijas valdības nodomiem. Pārrunās ar Meierovicu viņš man ieteica no turpmākās darbības bredrībā aturēties. Tā šo priekšlikumu arī pildīju.

TORONTO LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem. Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un atklātas mājų hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.

27 BLOOR ST., E. TORONTO, TEL. 924-2775, no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.

Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS APDROŠINA. HI 7-4323

Pēc šīs tautību tuvināšanas biedrības nodibināju Latviešu - zviedru biedrību un kā trešo — Latvijas - Čechoslovakijas tuvināšanās biedrību, kuŗas arī sekmīgi darbojās kultūras laukā ar lieliem panākumiem.

Būdams Čikāgā, Dr. J. Bračs mani apciemoja un rosināja dibināt nodaļu, apsolot atsūtīt statūtus. Ar Jāni Šķirmantu esam par šo jautājumu pārrunājuši. Esmu arī pirms vairākiem mēnešiem runājis ar lietuviešu Draugas redakcijas locekļiem un saņēmis piekrītošu atbildi. Jācer, ka nodoms īstenosies, un varēsim atkal strādāt diženo tautu tuvināšanās darbu.

Otto Krolls.

Sestdien, 27. jūnijā, pl. 8 vakarā

LĪGO

svētki

TĀLAVĀ

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

27. jūnijā — Līgo svētki Saulainē.
27. jūnijā — Līgo svētki Tālavā.
27. jūn. — 5 jūl. — Skautu nometne.
1. jūl. — 5 jūl. — Gaidu nometne.
13. Kanadas latviešu gaidu un skautu lielā nometne „Greizie rati" Happy Hills, Ont.
11. un 12. jūlijā — Sidrabenē DV salidojums sportam un jaunatnei ar plašu programmu. Deja, ugunskurs, priekšnesumi un vieglatlētikas sacīkstes. DVKV un LSAK sarīkojums.
13. jūlijā — plkst. 7,30 Royal Ontario mūzejā A. Egliša komēdija Ferdinands un Sibilla.
26 jūlijā — Bērnu svētki Sidrabenē
15. augustā, plkst. 1 pp. — DV Toronto nod. šaušanas meistarsacīkstes ar sekojošu biedru vakaru — Bērzainē.
22. augustā — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas zālē Losandže-Kurrpurrū, Anša Tipāna iestudētas ceļojošā teātŗa izrāde dējums.
5. septembrī — Kanadas DV meistarsacīkstes šaušanā, sporta spēles un zaļumballe — Toronto latv. medn. un mākšķernieku lauku īpašumā Bērzainē.
5. septembrī — plkst. 8 vak. Kanadas latviešu katoļu apvienības 15 g. jubilejas sarīkojums Kolumbus zālē, 582 Sherbourne ielā.
23. oktobrī — inženieŗu balle Park Plaza hotelī, sākums pl. 7,30 vakarā.
24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā viru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.
No 31. oktobŗa — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 Huron ielā.
7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Toronto Latviešu nama zālē.
14. novembrī — plkst. 7.30 vak. Mārtiņu balle Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. DV Toronto nod. sarīkojums.

LONDONA, ONT.

27. jūnijā — Jāņu sarīkojums Dorchester — Dreamland plkst. 8 vakarā.

NIAGARA

25. un 26. jūlijā — 11. Jaunatnes un Draudzības dienas Niagarā.

SV. KATARINES

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

Dzī

Apspiesto tautu nedēļa Dvīņu pilsētās

Apspiesto tautu nedēļas ietvaros Dvīņu pilsētās no 8.—16. jūlijam notiks šādi sarīkojumi:

Trešdien, 8. jūlijā,

no plkst. 8.30—9.00 vak. Minesotas Izglītības KTCA TV raidītājs (Ch. 2) noraidīs apspiesto tautu pārstāvju diskusijas par tematu: Divējāds brīvības iztulkojums (Double Standard of Freedom). Diskusijās piedalīsies 5 apspiesto tautu — Kubas, Igaunijas, Latvijas, Ungārijas un Ukrainas — pārstāvji.

Diskusijas vadīs KSTP TV (Ch. 5) komentātors Bābs Raijens (Bob Rayon).

Piektdien, 10. jūlijā,

plkst. 8.00 vak. Prudential Auditorium sapulču zālē, 3701, Wayzatta Blvd. Mineapolē, notiks galvenais Apspiesto tautu atbrīvošanas padomes Minesotā Apspiesto tautu nedēļas sarīkojums.

Sarīkojumu atklās Minesotas galvaspilsētas St. Paulas pilsētas galva Džordž (George Vavoulis), nātājs — Tautas ma loceklis — Dervinskis (Edwar no Ilinojas, runās „Vai komūnismu Sarīkojumu vadīs (Ch. 5) komentāt jens.

Apspiesto Tautu Padome Minesotā Eriks A. Dundurs visām Minesotas 1200) draudzēm lūgt dievkalpojum spiesto tautu brīv Aicinājums izsūtī ģiju (luterāņu, ka presbiteriāņu, me kopāju, Mozus t u. c.) zināmām

Ceturtdien, 16. jū

no plkst. 10.00—11 nesotas izglītības ditājs (Ch. 2) n mūnisma filmu komūnismu (Tru munism). Šī film

VANADZĒNU NOMETNE

Kalifornijā nometņu laiks jau sācies. Kā pirmie šogad nometnē izgāja vanadzēni jau 6. un 7. jūnijā, Los Altos kalnos, Sanfrancisko pievārtē. Nometnē piedalījās 68 dalībnieki un to atklāja DV apv. Ziemeļkalifornijā priekšnieks T. Silis. Svētbrīdi vadīja māc. G. Kness - Knezinskis. Pēc tam Silvija Dūce, Valdis Vītols un Andris Silis saņēma DV organizācijas godalgas, ko izpelnījušies rakstu darbu sacensībā „Ko es zinu par Latviju." Pavisam rakstu darbu sacensībā no Ziemeļkalifornijas bija piedalījušies 9 vanadzēni. DV apvienības balvas — latviešu grāmatas saņēma arī Dzidra Rubene, Sandra Aditāja, Alma Cebere, Daina Zvirbule, Juris Stabulis un Egils Grieze. Vanadzēnu nodarbības pa vecuma grupām notika V. Pastenieka, E. Elstiņa, D. Lejnieces, A. Ceberes, L. Stabuļa, R. Raņas, L. Bleķa, J. Pružinska un Egila Stabuļa vadībā. Pie nometnes ugunskura vanadzēni uzstājās ar atjautības un humora priekšnesumiem. Pirms gulētiešanas notika vakara junda pēc Latvijas armijas tradicijām. Par mūziku un dziesmām rūpējās L. Bērziņš un I. Cebers.

Nometnes noslēgumā par sekmēm latviešu skolā un nometnes nodarbībās vanadzēni atzinības balvās saņēma Mazputniņa un žurnāla Mēs gada abonementu un latviešu grāmatas. Par uzturu rūpējās vanadzes, priekšnieces M. Stabules vadībā.

Denveras, Kolorādo, latviešu jaunā audze s tautas dziesmu luģu „Jāņu vakars" skolas ņas dekorāc

GENERĀLKONSULS
Mr R N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

ĀLEKSANDRA KĀNBERGA
RĀKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem. Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

Pēc šīs tautību tuvināšanas biedrības nodibināju Latviešu - zviedru biedrību un kā trešo — Latvijas - Čechoslovakijas tuvināšanās biedrību, kuras arī sekmīgi darbojās kultūras laukā ar lieliem panākumiem.

Būdams Čikāgā, Dr. J. Bračs mani apciemoja un rosināja dibināt nodaļu, apsolot atsūtīt statūtus. Ar Jāni Šķirmantu esam par šo jautājumu pārrunājuši. Esmu arī pirms vairākiem mēnešiem runājis ar lietuviešu Draugas redakcijas locekļiem un saņēmis piekrītošu atbildi. Jācer, ka nodoms īstenosies, un varēsim atkal strādāt diženo tautu tuvināšanās darbu.

Otto Krolls.

Sestdien, 27. jūnijā,
pl. 8 vakarā
LĪGO
svētki
TĀLAVĀ

U KALENDĀRS

5. septembrī — plkst. 8 vak. Kanadas latviešu katoļu apvienības 15 g. jubilejas sarīkojums Kolumbus zālē, 582 Sherbourne ielā.

23. oktobrī — inženieru balle Park Plaza hotelī, sākums pl. 7,30 vakarā.

24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā vīru kora Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

No 31. oktobra — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 Huron ielā.

7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Toronto Latviešu nama zālē.

14. novembrī — plkst. 7.30 vak. Mārtiņu balle Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. DV Toronto nod. sarīkojums.

LONDONA, ONT.

27. jūnijā — Jāņu sarīkojums Dorchester — Dreamland plkst. 8 vakarā.

NIAGARA

25. un 26. jūlijā — 11. Jaunatnes un Draudzības dienas Niagarā.

SV. KATARĪNES

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

Dzīve Savienotajās Valstīs

Apspiesto tautu nedēļa Dvīņu pilsētās Minesotā

Apspiesto tautu nedēļas ietvaros Dvīņu pilsētās no 8.—16. jūlijam notiks šādi sarīkojumi:

Trešdien, 8. jūlijā,

no plkst. 8.30—9.00 vak. Minesotas Izglītības KTCA TV raidītājs (Ch. 2) noraidīs apspiesto tautu pārstāvju diskusijas par tematu: Divējāds brīvības izpratums (Double Standard of Freedom). Diskusijās piedalīsies 5 apspiesto tautu — Kubas, Igaunijas, Latvijas, Ungārijas un Ukrainas — pārstāvji.

Diskusijas vadīs KSTP TV (Ch. 5) komentātors Bābs Raijens (Bob Rayon).

Piektdien, 10. jūlijā,

plkst. 8.00 vak. Prudential Auditorium sapulcu zālē, 3701, Wayzatta Blvd. Mineapolē, notiks galvenais Apspiesto tautu atbrīvošanas padomes Minesotā Apspiesto tautu nedēļas sarīkojums.

Sarīkojumu atklās Minesotas galvaspilsētas St. Paulas pilsētas galva Džordžs Vavūlis (George Vavoulis), galvenais runātājs — Tautas Vietnieku Nama loceklis — rep. Edvards Dervinskis (Edward Darvinski), no Ilinojas, runās par tematu—„Vai komūnismu var uzvarēt?" Sarīkojumu vadīs KSTP TV (Ch. 5) komentātors Bābs Raijens.

Apspiesto Tautu Atbrīvošanas Padome Minesotā (Prezidents Eriks A. Dundurs) ir izsūtījusi visām Minesotas (vairāk nekā 1200) draudzēm aicinājumu aizlūgt dievkalpojumos par apspiesto tautu brīvības atgūšanu. Aicinājums izsūtīts visu konfesiju (luterāņu, katoļu, baptistu, presbiteriāņu, metodistu, episkopāļu, Mozus tic. musulmāņu u. c.) zināmām draudzēm.

Ceturtdien, 16. jūlijā,

no plkst. 10.00—11.30 vakarā Minesotas izglītības KTCA TV raidītājs (Ch. 2) noraidīs pretkomūnisma filmu — Taisnība par komūnismu (Truth about Communism). Šī filma vērtējama kā izcils darbs komūnisma atmaskošanai, tādēļ nepalaidiet garām izdevību filmu noskatīties un ieteiciet to darīt saviem amerikāņu paziņām.

Filma pieder krājaizdevu sabiedrības „Minneapolis Federal Saving and Loan Ass." direktoram Haraldam Grīnvudam (Harold Greenwood), viņš arī maksā par filmas pusotras stundas ilgo raidījumu.

Andr. L.

JAUNATNES DIENĀM TUVOJOTIES

Vidienes apgabala draudžu jaunatnes dienas šogad notiks Meivudā, Čikāgas luterāņu semināra telpās 4. un 5. jūlijā. Par jaunatnes dienu gaidāmo norisi rīkotāji izsakās: „Mūsu pastāvīgais uzdevums ir ieaugšana kristietībā, tāpēc arī galvenā programmas daļa kārtota, paturot acīs šo mēru. Par virstematu varētu likt: „Dievs savā vārdā, radībā un cilvēkā." Par referentiem esam aicinājuši labākos, kas vien sasniedzami. Prof. T. Celms ieguvis zinātniska kazeka stāstīja par savu pieredzi un novērojumiem pirmajā sarīkojumā, bet ALJA's kasiere Vilma Rituma — par 2x2 nometni, kas notiks no 22. augusta līdz 6. sept. Ohaijo.

„Jauniešu kursi nav domāti jaunatnes indoktrinēšanai," runādams lektoru vārdā sacīja māksl.A. Sildegs. „Mūsu mērķis nav mēģināt kādam ko iestāstīt. Kursu būtība ir tā, ka vecākā un vidējā paaudze dalās savās zināšanās ar jauniešiem latviskās kultūras jautājumos."

A. Z.

VANADZĒNU NOMETNE

Kalifornijā nometņu laiks jau sācies. Kā pirmie šogad nometnē izgāja vanadzēni jau 6. un 7. jūnijā, Los Altos kalnos, Sanfrancisko pievārtē. Nometnē piedalījās 68 dalībnieki un to atklāja DV apv. Ziemeļkalifornijā priekšnieks T. Sīlis. Svētbrīdi vadīja māc. G. Knesss - Knezinskis. Pēc tam Silvija Dūce, Valdis Vītols un Andris Sīlis saņēma DV organizācijas godalgas, ko izpelnījušies rakstu darbu sacensībā „Ko es zinu par Latviju." Pavisam rakstu darbu sacensībā no Ziemeļkalifornijas bija piedalījušies 9 vanadzēni. DV apvienības balvas — latviešu grāmatas saņēma arī Dzidra Rubene, Sandra Aditāja, Alma Cebere, Daina Zvirbule, Juris Stabulis un Egils Grieze. Vanadzēnu nodarbības pa vecuma grupām notika V. Pasteniekа, E. Elstiņa, D. Lejnieces, A. Ceberes, L. Stabuļa, R. Raņas, L. Bleķa, J. Pružinska un Egila Stabuļa vadībā. Pie nometnes ugunskura vanadzēni uzstājās ar atjautības un humora priekšnesumiem. Pirms gulētiešanas notika vakara junda pēc Latvijas armijas tradicijām. Par mūziku un dziesmām rūpējās L. Bērziņš un I. Cebers.

Nometnes noslēgumā par sekmēm latviešu skolā un nometnes nodarbībās vanadzēni atzinības balvās saņēma Mazputniņa un žurnāla Mēs gada abonementu un latviešu grāmatas. Par uzturu rūpējās vanadzes, priekšnieces M. Stabules vadībā.

PATEICAS PAR ATBALSTU

„Paldies par atzinību, laipniem vārdiem, krāšņiem ziedem un visu, visu!" sacīja gleznotāja Nora Drapče pēc KF godalgas saņemšanas 18. jūnija vakarā latviešu biedrībā. Pie klātiem galdiem kopā ar jaunākiem sēdēja arī daudzi no vecākās un vidējās paaudzes. Jauniešu grupa, kas ALJA's ierosmē organizēja sešu nedēļas nogaļu kursu pirmo sarīkojumu, bija aicinājusi Kalamazū organizāciju pārstāvjus, lai pateiktos par gūto morālo un materiālo atbalstu. Tā kā tajā pat dienā latviešu biedrības pr-ks J. Grotēns no ALA valdes bija sagēmis gleznotājai Norai Drapčei piešķirto KF godalgu, vakara sākuma posms bija veltīts godalgas pasniegšanai un laureātes sumināšanai.

J. Grotēns atzīmēja gleznotājas nopelnus un pasniedza laureātei KF godalgu. Drapčes popularitāti vietējā amerikāņu sabiedrībā un tās nozīmīgo ietekmi latviešu kolonijā īsā uzrunā apcerēja Dr. Valdis Muižnieks, bet jaunieši māksliniecei pasniedza baltas un sarkanas rozes.

Vakaru vadīja Ilze Skrupškele, un tā pēdējā posmā jaunieši sumināja sešu nedēļas nogaļu kursu „abus lielos" Lalitu un Valdi Muižniekus un organizāciju dāmas, kuras bija rūpējušās par kursu saimniecību. Kursu dalībnieki — Silvija Austriņa, Mārtiņš Paudrups, Skaidrīte Doka, Anita Līzenberga un Ināra Kazeka stāstīja par savu pieredzi un novērojumiem pirmajā sarīkojumā, bet ALJA's kasiere Vilma Rituma — par 2x2 nometni, kas notiks no 22. augusta līdz 6. sept. Ohaijo.

„Jauniešu kursi nav domāti jaunatnes indoktrinēšanai," runādams lektoru vārdā sacīja māksl.A. Sildegs. „Mūsu mērķis nav mēģināt kādam ko iestāstīt. Kursu būtība ir tā, ka vecākā un vidējā paaudze dalās savās zināšanās ar jauniešiem latviskās kultūras jautājumos."

A. Z.

PAPILDUS VĒSTIS PAR SEŠU NEDĒĻU NOGAĻU KURSIEM

Tos ar svētbrīdi atklās bīskaps J. Rancāns.

GRAND RAPIDI. (Mič.)

V. Z. — Rīcības komitejas priekšsēdis Lauris Kalniņš sakarā ar jauniešu un organizāciju pārstāvju kopīgo apspriedi Grand Rapidu latviešu biedrības telpās izteicās: „Sešu nedēļu nogaļu kursu otro posmu Grand Rapidu latviešu biedrības telpās atklās Viņa Ekscelence biskaps J. Rancāns. Šinī kursu posmā būs divas ļoti īpatas un atšķirīgas nodarbības. Pirmkārt, klausītāji dzirdēs referātu par latviešu jauniešu ikdienu Latvijā. Šo referātu sagatavojis no dzimtenes izkļuvušais bij. Latvijas armijas virsnieks Jānis Simsons. Otra atšķirīgā iezīme būs, ka kursu dalībnieki varēs svinēt latviskus Jāņus mūsu pašu tautieša skaistā saimniecībā, kas atgādina lauku sētu dzimtenē. Šeit jaunie cilvēki mācīsies ne vien latviešu Jāņu svinību tradicijas, dziesmas un apdzied ašanos, bet zēniem būs izdevība mācīties sagatavot un uzcelt Jāņu mucu, sakraut ugunskuru, apmeijot „dančus" vietu un citas tamlīdzīgas izdarības, bet meitenes vingrināsies Jāņu vainagu vīšanā. L. Kalniņš pasvītroja: „Vietējo organizāciju atbalsts ir tiešām ievērības cienīgs un daudz devīgu roku nākušas jauniešiem talkā." Sapulces dalībnieki saziedoja 38 dolarus, un katra apspriedē pārstāvētā organizācija sazīmēja no 10—25 dol., kas kopā deva ap 200 dol. Kursu rīcības komiteja un rīkotāji ir pateicīgi par atbalstu Daugavas Vanagu apvienībai un DV vanadžu kopai, Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzei, korporāciju kopai, skolotāju kopai, gaidu vecāku padomei, konkordijai Valdemārija, Grand Rapidu latviešu biedrības dāmu komitejai, tautas deju kopai, sieviešu korim „Atbalss," Vienības draudzei un skautu vienībai ar vecāku padomi, kas apņēmušās saviem dalībniekiem dalēji segt samaksu par piedalīšanos kursos. Vislielākā pateicība Grand Rapidu latviešu biedrībai, kura dod savas telpas kursu dalībnieku lietošanā bez atlīdzības abas dienas. Bez šī loti svarīgā financiālā atbalsta abu draudžu dāmu komitejas apsolījušās gatavot pusdienas sestdienā, bet DV apvienības dāmas un Latviešu b-bas dāmas svētdienā. Tāpat Aglonas Dievmātes latviešu katoļu draudzes dāmas izteikušas gatavību gādāt par pacienāšanu ar kafiju abās dienās.

Jāpiezīmē, ka Laurim Kalniņam palīgos būs kursu kasiere Māra Tālberga, saimniecības dalas vadītāja Zigrida Vilka, sekretāre Daina Plica, naktsmāju sagādātāja Māra Tālberga un Ilze Jurģis, oficiālais fotografs Jānis Puriņš. Plakātus zīmējis Valdis Puriņš.

Uz kursiem vēl var pieteikties pie Maijas Dzilumas, 918 Hazen S. E., Grand Rapids, Mich.

Denveras, Kolorādo, latviešu jaunā audze savas skolas gada noslēgumā uzveda P. Kalniņa tautas dziesmu lugu „Jāņu vakars" skolas vadītājas A. Janumas iestudējumā un M. Kalniņas dekorāciju ietvarā.

Sietlas draudzē māc. R. Aboliņa iesvētītie jaunieši. 1. rindā no kreisās: Astrīda Lācīte, Rudīte Pakule, Gunta Grindule, Māra Otlāne, Maira Alberta; 2. r.: Vaira Andrējeva, Astra Aboliņa, Ruta Zariņa, Anita Ozola, Ligita Riekstiņa; 3. r.: Kārlis Balodis, Guntis Ernsons, māc. R. Aboliņš, archibīskaps Dr. K. Kundziņš, dr. pr-ks Eriks Robiņš, Jānis Rūsis un Egils Bensons. Foto Gunārs Aboliņš

NJUORKA

Latviešu Preses biedrības centrālās valdes sēdē 21. jūnijā Ņujorkā nolēma izlozi rīkot 6. decembrī kopā ar literāru sarīkojumu. Izlozēs apgādu un biedru ziedotās grāmatas un dažas gleznas, atlikumu izlietojot literātu darbu godalgošanai. Lozes sāks izsūtīt septembrī, tās cena 50 centu gabalā.

Preses balle Ņujorkā paredzēta sestdien, 16. janvārī, rīkojot tā, lai visus viesus varētu uzņemt vienā telpā.

Preses biedrība aicina iegādāties Jāņa Sarmas grāmatas. Šogad paiet rakstniekam 80 mūža gadi un viņam pavisam iznākušas ap 15 grāmatu, bet 5 vēl sagatavošanā. Dabūjamas vairs tikai apmēram 8, no kurām tris iznākušas šogad. Pilnīgs Sarmas grāmatu saraksts pieprasāms pie V. Irbes, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Nodomāts arī turpmāk izdot Preses biedrības izdevumu Brīvais Vārds, kas iznāks decembrī. Biedri lūgti iesūtīt rakstus. Uz dzejnieka L. Tauna nāves dienu paredzēts izdot viņa vēl nepublicētos dzejoļus. To apsolījis izdot A. Jaskovskis, un grāmatu pašreiz saliek.

Ņujorkā šovasar viesosies Anšlavs Eglītis, O. Stumbrs un K. Kurbads, kad vajadzētu noorganizēt literāru satikšanos ar viesiem.

Bijušais valdes loceklis O. Akmentiņš izdevis grāmatu par Džonu Kenediju un latviešiem; tā atzīmēta amerikāņu presē. Par viņu rakstījis N. Y. Times un The News Tribune.

O. Akmentiņš aicina tautiešus rakstīt Skandināvijas laikrakstiem sakarā ar Chruščeva viesošanos Šinīs zemēs.

Latviešu centrālās organizācijas atbalstījušas slimo rakstnieci Ilonu Leimani Francijā, ziedojot katru mēnesi 100 dolaru viņas dzīves iztikai. Šo akciju koordinē LPB. Līdz šim ziedojuši: Latviešu Preses biedrība, AL As Aprūpes birojs, LNAK, DV, Anglijas Preses biedrības kopa, Ņujorkas latv. ev.lut. draudzes dāmu komitejas un Palīdzības fonds.

Par jaunu biedru uzņēma Jāni Ezergaili Klīvlendā.

Pēc piesūtītām ziņām Austrālijas kopā ir 49 biedri.

Sēde notika sekretāra L. Rumaka mājā Hempstedē.

vi

KALAMAZŪ

21. jūnijā Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzē vecajā Ciānas baznīcā, klātesot vairāk kā 400 baznīcēniem, iesvētīti: Jānis Aivars, Valdis Bormanis, Kalvis Dannenbergs, Jānis Kiruļis, Mārtiņš Tolis, Jānis Zuika, Ilze Balka, Līga Dannenberga, Maija Jirgene, Ilze Lejiņa, Liene Rava un Dace Rolle. Iesvētības vadīja draudzes māc. A. Piebalgs, tanīs piedalījās arī māc. E. Rūsa, māc. J. Meisters un māc. K. Zuika. Dziesmām kuplināja koris Dziesmu Vairogs A. Kalnāja vadībā un Daugavas Vanadžu ansamblis J. Zuikas vadībā. Baznīca bija ozolu vijām jo bagāti izdaiļota, ko veikuši paši iesvētītie.

Ann Arborā, Misurī sinodes rikotajos baznīcas ērģelnieku un kora diriģentu kursos, kas notika visu nedēļu, piedalījās arī brīvmākslinieks Arn. Kalnājs.

Kalamazū astronautu klubs, kurā biedrs ir arī V. Lejnieks, savu gadskārtējo mēneša sanāksmi 20. jūnijā bija rīkojis V. Lejnieka mājās, 206 W. Dunkly ielā. Tanī notika arī dažādi demonstrējumi un izplatījuma pētijumi.

GRAND RAPIDI (MIČ.)

Bijušais DV apvienības priekšnieks Jānis Radziņš ar dzīvesbiedri un jaunāko dēlu devušies apm. 6000 jūdžu garā ceļojumā uz Vašingtonas valsti un Kaliforniju, kur paredzējuši apmeklēt abus vecākos dēlus un paziņas.

Berns Everts un viņa dzīvesbiedre Asja, kas pirms kāda laika no Austrālijas bija devušies pasaules ceļojumā, iegriezās arī Grand Rapidos. Pēc apmeklējuma Sav. Valstīs viņi dosies uz Angliju, Zviedriju un augusta mēnesī ieradīsies Dziesmu svētkos Vācijā. B. Everts ir bijušais radiofona darbinieks Liepājā un no tās izbraucis kapitulācijas dienā.

DV apvienība saziņā ar DV ASV valdi un tās mākslas aģentūru 1. jūlijā, plkst. 8 v. organizē Latviešu biedrības telpās, 504 Grand N. E. latviešu kultūras filmas un Klīvlendas dziesmu svētku filmas izrādi, ko vadīs V. Petraševics. Lielākā daļa filmas uzņemta krāsās; tani būs dzirdama intervija ar Latvijas sūtni Sav. Valstīs prof. Dr. A. Spekki. Ieeja $ 1,50 no personas, skolēniem 1 dol., kara invalidiem — brīva.

Aizvesto piemiņas dienas sarīkojums notika 13. jūnijā Latviešu biedrības telpās, to ievadīja organizāciju padomes priekšsēža prof. O. Jirgensona uzruna angļu valodā. Runāja arī mūsu kaimiņu tautu lietuviešu un igauņu pārstāvji. Pēc ASV himnas atskaņošanas un atsevišķo tautu pārstāvju runām nodziedāja Lietuvas, Igaunijas un Latvijas himnas. Bija mūzikāli - vokāli priekšnesumi un prof. R. Markus runa, kas pasvītroja, ka krievu laupīšanas un slepkavošanas tieksmes Baltijas zemēs izpaudušās jau senos laikos un nav apklusušas vēl mūsu dienās. Sekoja māc. A. Klaupika filmas izrāde „Baltie zvani", ko viņš atvedis no Latvijas un daudzo uzņēmumu demonstrējumi no mūsu dzimtenes līdz ar paskaidrojumiem. Par filmas izrādi 14. jūnijā, mūsu sēru dienā, dažu skatītāju domas dalījās, daži izteicās, ka tā šinī gadījumā nebijusi visai piemērota. Otrā dienā māc. A. Klaupiks spredikoja Grand Rapidu un apkārtnes latviešiem ev. - lut. baznīcā. Kā sarīkojums, tā dievkalpojums bija labi apmeklēti.

Vaditāju sagatavošanas kursus 13. un 14. jūnijā Kalamazū apkaimē no Skrundas skautu vienības beiguši un par vaditāju vietniekiem paaugstināti: Vineta Valdmane, Druvvaldis Liepiņš, Valdis Katelnieks.

Vienības draudzē šī mēneša beigās un jūlija mēnesī paredzēta vairāku viesu mācītāju piedalīšanās. 28. jūnijā, dievkalpojumā svētrunu teiks stud. theol. Māris Ķirsons no Čikāgas. 5. jūlijā viesis būs māc. K. Zuika no Anglijas, kurš 4. jūlijā, plkst. 7 v. baznīcas sabiedriskās telpās rādīs Anglijas skatus un stāstīs par tautiešu dzīvi šinī zemē. Turpmākajās svētdienās paredzēta prof. J. Rozentāla u. c. viesu mācītāju viesošanās draudzē.

V. Z.

AR BAZNĪCĀS

NJUORKA

28. jūnijā, plkst. 2,00 Bruklinas Betlemes baznīcā, māc. A. Volkus no Montreālas; plkst. 2,30 Pirmā Luterāņu baznīcā, Istorantā, N. J., māc. R. Zariņš, solists Arnolds Šturms, flauta, pie ērģelēm Marga Millere - Grasma.

AURORĀ, ILL.

420 Dawners Place, Mūsu Pestītāja baznīcā.

28. jūnijā, plkst. 3 p.p. dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

28. jūnijā plkst. 10 dievkalpojums ar dievgaldu, māc. A. Rautenšilds. Pēc dievkalpojuma draudzes izbraukums uz Šillera parku 12. laukumā; dievkalpojums plkst. 1 p.p., māc. A. Rautenšilds.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien... plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Līventāls.

28. jūnijā, plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 3 p.p. dievkalpojums Ann Arborā.

5. jūlijā, plkst. 11 dievkalpojums.

KLĪVLENDA

Klīvlendas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio. 44126.

28. jūnijā jauniešu iesvētu dievgalds, dziesmu lapiņas

BURLINGEMA, KAL.

Burlingamā, Latheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

OKLANDE

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. lut. baznīcā, 45 un H ielā.

Santa - Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto. HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: Atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, moderna apkure, garāža. Kopīgā cena $ 17.900,-, iemaksa $ 2.500,-.

BROADVIEW - DANFORTH: Atsevišķa 6 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, moderna apkure. Kopīgā cena $ 13.500,-, iemaksa $ 1.500,-.

VICTORIA PARK - ST. CLAIR: Atsevišķs dubultķieģeļu bungalovs. Privāts iebraucamais ceļš un garāža. Kopīgā cena $ 15.500,-, iemaksa $ 2.000,-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVI NIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ.

Vitauts Labsvirs

AIZMIRSTĀ PASAULE

Managua? Tegucigalpa? Nē, ne Managuas, ne Tegucigalpas vārdu nekad nebiju dzirdējis, kaut arī skolas gados domājos zinām vismaz visu Eiropas un Amerikas kontinentu galvaspilsētu vārdus no galvas. „Kā, jūs nezināt, ka Tegucigalpa ir Hondurasas galvaspilsēta?" mazliet izrīnījusies man jautāja melnīgsnēja skaistule kādā Meksikositijas tūristu birojā. Ne tikai es nezināju, ka Managua ir Nikaraguas metropole, ka Gvatemalā ir tikpat daudz interesantu maju templu drupu kā Meksitā un ka šī zeme ir vismaz tik pat skaista kā Šveice. Jāatzīstas, arī to ne, ka El Salvadora ir saimnieciski visattīstītākā zeme Vidusamerikā un vēl daudz ko citu. Autobraucienā cauri Vidusamerikai man atklājās daudz kas no šo sešu republiku mistikas un nezinātības plivura, ko tām uzsegusi ziemeļamerikāņu civilizācija, kuŗu intereses apstājas pie Akopulko un sākas atkal pēc lēciena vinpus Panamas kanāļa.

Kad pārbraucu Meksikas un Gvatemalas robežu un, pabraucis gabalu, konstatēju, ka šie nav ceļi, pa kuŗiem uzdrošinātos doties cauri daudz autobraucēju, kad redzēju mazās, vecās Vidusamerikas ostas, kuŗās reti var saskatīt vairāk kā prāvāku, apsūbējušu zvejas kuģi, vai vēl retāk banānu transporta tvaikoni, kad palasīju Vidusamerikas galvaspilsētu laikrakstus, kuŗos atreferēto notikumu radījs nesniedzas tālāk par kaimiņvalsts robežām, vai, augstākais, par De Golla viesošanos Meksikā, tad atskartu, ka šī ir pasaule pati par sevi, kuŗu pārējā pasaule ir aizmirsusi, vai vispār nav nekad daudz par to gribējusi zināt. Trūcīgas zemes ar modernai lauksaimniecībai nepiemērotu augsni un klimatu (izņemot daļu El Salvadoras un plantāciju joslas Atlantika un Klusā okeana piekrastēs), ar neiedomājami sliktiem ceļiem un daudz nesološu nākotnes potenciālu, tās nespēj ierosināt interesi, nedz saimniecisku, nedz politisku, kā lielam ziemeļu kaimiņam, tā Eiropas rūpniecības imperijām.

16. gadsimtenī, ilgi pirms Panamas kanāla būves, šis ir bijis svarīgs lielās spāņu impērijas kontroles un satiksmes nervs. Jau 16. g. s. sākumā, kad dibināta Panamas pilsēta, no Atlantijas uz Klusā okeana krastu gājis bruģēts akmeņu ceļš, pa kuŗu uz ēzeļiem vai smagos divjūgu ratos pārvadāti ceļinieki un preces. Sekojošos gadu simteņos šī tirdzniecības ceļa nozīmība pamazām zudusi, un tas beidzot iegrimis apkārtnes purvainajā apvidū. Spāņu galvenais intereses objekts tanīs gadu simteņos bija zelts, sudrabs un dārgakmeņi. Ne viens, ne otrs nebija atrodams vulkānisskajā zemes virskārtā, tādēļ spāņu interese par šo apgabalu atslāba. Mazāk kā Dienvidamerikā vai Meksikā šeit vērojama spāņu pēcnācēju sajaukšanās ar vietējo indiāņu ciltīm. Dažās no Vidusamerikas republikām ir līdz 70 proc. tīrasiņīgu indiāņu pēcteču. Ja atskaitītu zemes virskārtas dažādos veidojumus un klimata dažādību, tad varētu teikt, ka šis ir ideālais tilts starp diviem kontinentiem, pa kuŗu būtu jāapgrozās lielām cilvēku un preču masām. Bet tieši šī šie divi apstākļi ir tie, kas tilta vietā veido barjēru starp diviem kontinentiem. Visa Vidusamerikas Klusā okeana piekraste un videne (izņemot šauru strēmeli Nikaraguā un El Salvadorā) ir kalnaina. Ja šveicietis un austrietis cauri Alpiem ir izbūvējuši brīniškīgus ceļus, tad tas tomēr nav iespējams Vidusamerikā. Šeit ir vietas, kur ne vien ir aktīvi vulkāni (El Salvadorā un Nikaraguā), bet ir kalnu aizas, kuŗās lietus perioda laikā notiek pastāvīgi zemes iegruvumi. Šis ir arī galvenais iemesls, kādēļ t. s. Interamerican Highway, kuŗa tik daudz līdzekļu ieguldīts, bet tas var sacensties tikai ar vissliktākajiem Kanadas vai Sav. Valstu ceļiem, ir vienmēr tik nožēlojamā stāvoklī. Turpretim samērā līdzenā Atlantijas okeana piekraste ir purvaina, moskitu apsēsta, lietaina un reti apdzīvota. Nav brīnums tādēļ, ka apmēram 1500 jūdžu garajā piekrastes joslā līdz Panamas kanālim ir tikai viena kaut cik nozīmīgāka osta Puerto Limon Kosta Rikas robežās.

Ir apgabali, kur lietus līst ar pārtraukumiem 12 mēnešus gadā. Lauksaimniecība šeit ir neiespējama, jo auglīgā zemes virskārta no lietus aizskalota. Nabadzīgie indiāņi pārtiek no mežos atrodamiem augļiem un augiem. Vardes šeit ieskata par sevišķu delikatesi, un tās nes pārdošanai pat līdz šo republiku galvaspilsētām. Saimnieciskais iekārtojums šajā paradīziskajā nostūrī, kuŗu daba apveltījusi iespējami krasiem pretstatiem — sausumu un lietus bagātību, purvainiem līdzenumiem un klinšainiem, kailiem kalniem, vulkānu smalēm un dziļi kalnu spraugās gulošiem ezeriem, ir taisni paradoksāls. Šeit ir banānu kultivēšanas rajoni, kur blakus nedaudzām, moderni iekārtotām plantācijām, kuŗās netrūkst ne vien slimnīcu, skolu, bet ir pat pašu dzelzceļš un radiostacija Tur pat blakus nabadzīgo zemnieku nekoptie, nolaistie banānu laukuciņi. Tikpat krass ir kontrasts lauksaimniecības metožu lietošanā. Kaut gan zemnieki ārpus plantāciju joslas zemi apstrādā primitīvajām metodēm (garš duncis ir bieži šī zemnieka galvenais darba rīks), banānu ķekars ir tomēr šo zemju svētība, kas Vidusameriku, kā banānu eksportētāju zemju grupu izvirza tālu pirmajā vietā pasaulē. Arī kafijas kultivēšanā un tās eksportā Vidusamerika ir starp pirmajām trim zemēm pasaulē. Kviešus un kartupeļus šeit audzē ļoti reti.

Caur šīm zemēm braucot un to robežas krustojot — pie tam šī robežu krustošana ir pavisam sarežģīts process, jo reti kur pasaulē ir tik daudzas un ilgstošas formalitātes pārvaramas, kā tieši mazajās Vidusamerikas republikās — var vērot, ka savā attīstībā un dzīves veidā tās viena no otras krasi neatšķiras, ar vienu spilgtu izņēmumu — El Salvadoru.

Turpinājumā El Salvadora

VAI AIZ...

(Pārnesums no 2. lpp.)

„No 286 strādnieku partijas locekļiem 26 ir vai nu slepeni komūnisti vai arī viņu līdzskrējēji. Ja demokratija rīt zaudētu pamatus zem kājām, tad vismaz 75 no šiem 286 vīriem tūliņ nomestu savu demokratijas masku un pievienotos komūnistu rindām. Savā vairākumā viņi ir agnostiķi un bezdievji."

Šo vēsti lords L. pārspiedis savā brošūrā, pievienojot sekojošu komentāru: „Es ticu, ka šie atklājumi visumā ir pareizi, un, ja lēboristi uzvarēs, tad daudzi no viņu aprindām gan izteiks vēlēšanos, lai Vilsons savā turpmākā valdības politikā ievērotu mērenību, bet šie, pagaidām vēl maskējušies vīri mēģinās viņu ietekmēt iet radikālākus ceļus, līdzīgi, kā viņi savā laikā mēģināja ietekmēt nelaiķi Gētskilu.

Kādā citā nodalījumā vēstīts: „Ekstrēmisti pašreiz klusē, ir visai mierīgi, jo viņi pazīst savu Vilsona kungu. Viņi visu laču savā lakā izcīnījuši kopīgas cīņas un viņu vārdzeizējais klusums slēpj cerību (patiesībā drošu pārliecību), ka viņi savu premjēru iegūs un ka šis premjērs sastādīs savu valdību no viņiem pieņemamām personām."

Šai publikācijai tātad visai draudīgs saturs, un jānogaida, vērsusi vērību?

kā uz to (ja vispār) reaģēs tie, kam šis „šāviņš" mērķēts.

Pagaidām no lēboristu „azotes" vēl nekāds lielāks bieds nav izlidis, ja par tādu neieskata viņu pieteikumu drīzumā publicēt vairāku lieluzņēmēju un lielfirmu vārdus, kas visā slepenībā ar lielām summām atbalstot konservatīvo partijas vēlēšanu fondu. Šī publikācija tomēr viegli var pārvērsties par divpusīgi griezīgu zobenu, jo lēboristu pašu sirdsapziņa attiecībā uz viņu fondu avotiem nebūt nav tik tīra. Šai sakarā lai pieminam tikai vienu vienīgu vārdu, — arodbiedrības un komentāri būs lieki.

Tāda pašreiz šai zemē priekšvēlēšanu atmosfaira, kas diendienā būs aizvien „biezāka." Bet tā jau ir parādība, kas pavada vēlēšanas ikvienā brīvā demokratiskās brīvības netiks izdaudz neuztrauksies, ja vien demokratiskās brīvības netiks izmantotas pārāk nelietīgi. Bet vai sirdsapziņas balsij vēlēšanu priekšvakarā jebkad daudzi pievērsuši vērību?

LATVIEŠU JAUNATNEI IR NĀKOTNE

Eiropas latviešu jaunatnes 11. kongress notiks šogad no 31. jūlija līdz 4. augustam Hamburgā.

Jubilejas parasti mēdz būt iemesls ar zināmu sentimentālitāti un lepnumu apcerēt pagātni. Un tāds iemesls šogad arī būtu Eiropas latviešu jaunatnes apvienībai, kuŗu dibināja pirms 10 gadiem, pirmajā ELJAs kongresā Annabergā pie Bad Godesbergas. Bet vai ELJA, var būt lepna uz savu pagātni? Provocējošs jautājums.

Zināms, paveikts ir daudz: 10 kongresi, astoņi semināri, nodaļu kongresi, nemaz neskaitot jaunatnes dienas un vietējās sanāksmes, izdotas 35 Informācijas, sarīkotas sacensības utt. ELJA ir ne tikai jaunatnes organizācija (lielākā Eiropā), bet arī liela ģimene. Un kā katrā ģimenē, kuŗas locekļi nav vienmēr veseli, vienmēr priecīgi, vienmēr rosīgi, tā arī ELJAi ir bijuši tumšāki brīži. Un tomēr: 10. kongresā izcēlās diskusijas par jaunātjumu, vai latviešu jaunatnei ir nākotne? Bija gan dažas pesimistiskas balsis, bet optimisms bija stiprāks: latviešu jaunatnei ir nākotne! Bet ko līdz saulainākais optimisms, ja to nevar apstiprināt, ātra uzvedums Senā ciltī, pierādīt un pamatot ar darbiem? Tamdēļ piekodinājums visiem jauniešiem, un sevišķi ELJAi, tāji. 3. augustā darba sēde. Vapierādīt, ka latviešu jaunatnei ir nākotne. Un pirms šis pierādījums nav dots, mums nav iemesla būt lepniem uz mūsu desmitgadīgo pagātni. Nākotne ir svarīgāka.

Šī gada svarīgākais notikums Eiropas latviešu saimei ir pirmie Eiropas latviešu dziesmu svētki Hamburgā. Tamdēļ arī ELJAs 11. kongress stāvēs mazliet dziesmu svētku ēnā. Diemžēl, vai laimīgā kārtā? Kongress būs īsāks kā parasti, nebūs koncerta, nebūs mākslas izstādes. Galvenais akcents būs referāti un darba sēde (biedru sapulce). Bet par izpriecu un atpūtu arī būs gādāts.

Hamburga, Rietumvācijas lielākā pilsēta, nav ideāla vieta rīkot kongresu. Bet ir mēģināts sasniegt optimālāko iespēju. Kongresa sapulces vieta būs pilsētas centrā, studentu mājā universitātes kvartālā. No apmešanās vietas, pilsētas ziemeļos netālu no lidlauka, uz studentu māju transports ir paredzēts ar busiem un privātām mašīnām.

Īsā nesaistošā pārskatā kongresa programma: pirmajā vakarā, 31. jūlijā, satikšanās un iepazīšanās pie ugunskura plavā.

1. augustā kongresa atklāšana, svētbrīdis, referāti, vakarā jautājumi, referāti, vakarā Ham burgas drāmatiskā ansambļa temisms, ja to nevar apstiprināt, ātra uzvedums Senā ciltī, M. Zaļkalnes drāmatizējums pēc A. Grīna romāna Zemes atjaunotāji. 3. augustā darba sēde. Vakarā paredzēts izbraukums ar kuģiti pa Alsteru (lielu ezeru pilsētas vidū). Maza atrakcija būs arī basketbola sacīkstes starp trim latviešu komandām 4. un 5. augusta pēcpusdienā un pievakarē. Beidzamais kongresa un arī dziesmu svētku sarīkojums būs kopīgā svētku balle 8. augustā.

Visiem ELJAs biedriem (ELJAs biedri ir tie jaunieši, kuŗi ir derīgo, 1964. g., biedru karšu īpašnieki) būs iespēja kongresa laikā iegādāties palētinātas iejas kartes dziesmu svētku sarīkojumos.

ELJAs valde uzaicina vīsus latviešu jauniešus piedalīties 11. kongresā un arī dziesmu svētkos, un lūdz pieteikties nekavējoties kongresam, rakstot Ivaram Ūdrim, 208 Pinneberg, Dr. Goerdeler Str. 15, Vācijā, uzdodot vārdu, adresi, dzimšanas datus un satiksmes līdzekli, ar kādu ierašdīsies Hamburgā (sevišķi uzdot eventuālās brīvās vietas automašīnās).

„Nevis slinkojot un pūstot..." — kongresa rīkotāji gaida lielu dalībnieku skaitu.

Ūdris

Visu marku krājēju nodaļai domātos rakstus lūgums sūtīt šīs nodaļas red. M. Zichmanim, 161 Olive Ave., Willowdale, Ont. Tālr. BA 1-7760.

LIDZDALIBA STARPTAUTISKĀ IZSTĀDĒ PARIZĒ

(V) Starptautiskā izstāde Parīzē notika no 5. līdz 12. jūnijam.

Jaunieši iedaliti divās klasēs: zem 15 un virs 15 g. vecuma. Jaunākai klasei piešķirti 3 ielogi un 1. ielogā E. Bērziņš rādījis visparējas ziņas par Latviju un Saules markas uz dažādiem papīriem. 2. ielogā A. Freivalds rādījis savu klāstu par Latvijas markām un nenobeigtām naudas zīmēm un 3. ielogā M. Junkulis izstādījis savu klāstu par Latvijas vēsturi. Vēl markas līdzsūtītam albumam devuši: J. Bērzkalns — pirmās markas zīmējumus uz aceres markām un aploksnēm, A. Johansons — Latvijas markas ar sauli un 3 zvaigznēm, N. Batraks no Toronto, skaistu klāstu par mūsu trimdā izdotām atceres un propagandas markām.

Bagātīga līdzdalība ir no Anglijas, kur M. Bite devis savu klāstu par Latvijas saules markām, arī ar pārspiedumiem. J. Prauliņš — atbrīvošanas cīņu markas, brāļi Kursieši — Andris devis Latvijas neatkarības atceres markas un Valdis okupācijas laiku markas.

Šeit vēl U. Ziemelis no Kanadas devis Latvijas lidpasta trīsstūŗa markas.

Vecākā grupā A. Revalds devis savu pārstrādāto klāstu par Latvijas 6. izdevuma saules markām, J. Johansons — Latvijas neatkarības jubilejas markas, L. Kavalieris no Austrālijas— Latvijas saimnieciskās augšupejas markas un A. Birza no Kanadas — Latvijas Sarkanais Krusts un tā markas.

MŪSU JAUNIE DRAUGI RAKSTA:

(V) Latviešu Filatelistu apvienības jaunatnes nozare saņēmusi no jaunajiem marku krājējiem vēstules:

Uģis Ziemelis no Hamiltonas, Kanadā, saņēmis no izstādes Deitonā, Ohio, zelta medaļu, ko ieguvis ar savu klāstu par Cepelīnu markām. Uģis turpina galveno vērību veltīt Latvijas lidpasta trīsstūŗa markām un ieguvis arī Latvija - Afrika pilnu seriju. Nozare ieteic Uģim šo seriju nosūtīt pārbaudei R. Norītim, Toronto, kam vairākkārt bijusi iespēja noteikt šo marku īstenību.

Andris Freivalds no Saginavas, ASV, saņēmis no izstādes Deitonā 2. vietas balvu — vairodzinju ar iegravējumu metalla plāksnītē.

Laimonis Kavalieris Austrālijā saņēmis no nozares piesūtītās ieguvis vārda atgādināšanā, tā arī uzturēt dzīvu Latvijas filate-

Vecais Indriķis

SKAIDIENA

Aizvien biežāk visdažādākos sacerējumos, apcerēs un atreferējumos sāk parādīties apzīmējums „g a i s o t n e". Vispirms jau mākslas recenzenti tādu saredzēja dabas skaļos, bet jau tūlīt pārņēma un lietā lika literātūras kritiķi. Tā pašlaik lasām par „rēnu gaisotni", „gara gaisotni", „tautisku gaisotni", „gaisīgu gaisotni", droši vien, bezgaisa telpā.

Starp citu, jeb kā tagad saka — „cita starpā", gaisotne parādījusies arī jubilejas un atceru vakaros, taču jāuzmanās, lai neiekristu kā tas žurnālists, kas jūsmīgi citēja: „Cieši pārpildītajā zālē, kas bija stāvgrūdām pilna, valdīja pavisam tautiska gaisotne".

Vārds gaisotne, kā redzams, aizpilda sen izjustu tukšumu mūsu valodas leksikonā.

☆

Kāda rakstniece, lai lietu noskaidrotu, izteikusies, ka stila meklējumi literātūrā esot negatavības pazīme. Tikpat labi varētu teikt, ka atkārtošanās ir sastinguma pazīme, ka reālisms ir fantazijas trūkuma pazīme un ka fantazija ir dzīves izvairīšanās pazīme. Visiem šiem uzskatiem pamatā ir šauru uzskatu pazīme.

☆

Gleznu izlozēšana, dāvināšana, veltīšana ir kļuvusi par mūsu nacionālo sportu, un ikkatrs tiek pie „oriģinālām eļļām". Tā nesen, kad noslēgusies ievērojama un skaitliski liela gleznu izloze labam mērķim, veiksmīgākajam lozu pārdevējam pasniegta pārsteiguma balva — vēl viena gleznа. Vai arī šī glezna tikusi izlozēta, par to ziņu trūkst.

Edvīns Mednis

...Un virietis, kas ir tas?

NEESOSAIS DIEVS

Mīlestība nogalina, ja tai atļauj plēst pārāk dziļas brūces un ja sirds tās nespēj laikā sadziedēt. Ir sirdis, kas mirst, vai ir jau nomirušas pēc tam, kad tās bija saslimušas ar mīlu. Ja arī pēc tam turpina dzīvot, tā vairs nav nekāda dzīvošana, jo tā ir atrašanās zem saltas saules un ir bijusi stingšana bezcerībā, un to zina visi, kuŗus kādreiz nogalinājusi mīla. Viņi jautā un jautā un nespēj atrast atbildi, vai tā maz ir bijusi mīlestība, kas spējusi nogalināt, vai šādu mīlestību nav tikai izdomājis asinu nemiers un drudzis, un vai viņi tikai nav kalpojuši neesošam dievam, jā gan, tādam dievam, kas rada sapņus, kas padara nepanesamu īstenību un kas nogalina, it kā svētdams.

Par to tanī pašā laikā bija domājusi Ira un centusies atminēt šo mīklu. Viņa bija atsēdusies iepretim spogulim un vēroja kvēlās acis, kas noraudzījās viņā, un brīnījās, kas bija šis acis un ko nozīmēja šis druzdzis? Viņa sevi vairs nepazina, kas ar viņu bija noticis, kas? Kas bija salauzis lielo lepnumu, atvedis viņu šinī viesnīcinā, ar drūmo gaismu un spoguli, kuŗā viņa vairs sevi labi nepazina?

Viņa bija sekojusi balsij, kas viņu bija saukusi un atvedusi šeit. Tā bija iekšēja balss, varbūt tā būs maldījusies, to drīz uzzināš, kad iemīļotais, reiz tik dedzīgi iemīļotais, būs atbraucis pēc viņas. Viņš būs pārsteigts arī par to, ka viņa būs tērpusies tāpat kā toreiz. Pēsterpilī — zeltainā vakara tērpā, tikai toreiz bija vajadzīga viņa palīdzība pie tā uzvilkšanas un noģērbšanas, kamēr šoreiz tā vairs nebija vajadzīga, tik ļoti viņu bija sadedzinājusi iekšējā uguns. Vīnvijs vēl nebija ieradies, bet viņa jau sajuta tā klātesmi, tāpat kā viņa to bija jutusi, nojautusi, pēc ierašanās Rīgā un vēl vairāk par viņu abu īsās sarunas tālrunī, kas bija pārvērtusies stīgā, dzīvā stīgā, kas uz dažiem mirkļiem bija savienojusi divas dvēseles. Ira atkal bija sajutusi viņa tuvumu, tā savādo, ne ar ko nesalīdzināmo saucienu, kad divas sirdis sauc viena otru, vienas asinis klusu aicina otras. Ar to viņa jau bija iepazinusies toreiz vilcienā, Baltajā vilcienā, kuŗā viņi bija pirmo reizi sastapušies, un viņai jau tad bija savādi sajust, nojaust, ka pēc dziešanas citā telpā, vai vagonā, kaut kas viņu jau aicina atpakaļ. Tā bija pirmā un arī liktenīgā reize, kad viens asiņu sauciens, vienas sirds pukstiens jau bija saskanojies un aicinājis otru. Tas bija liktenīgi un nevarēja būt citādi, jo liktenis ir ļoti skops, ārkārtīgi skopulīgs bagātnieks, un tas šādus gadījumus sagādā reti.

Tā varēja būt nejauša sastapšanās, bet, droši vien, tas nebija tā. Iespējams, ka tā bija nolemta sen, pirms saviem 1000 gadiem, ka tam, kam vajadzēja kļūt par Sašu Vīnviju bija jāsastop sava Ira - Vera - Francēska, un tad tas tā arī bija noticis. Viņu pazīšanās un tuvums nebija tikai gadu vecs, nekādā ziņā ne, jo tam jāpieliek tie tūkstoš gadi, kad tās dvēseles, kas lemtas viena otrai, bija iesākušas jau lielo gaidīšanu. Tā tas bija noticis arī toreiz, pirms gada, jo citādāk tas nevarēja būt, tik neticami viss tas bija savērpies, un saviesulojies, un blakus Mīlestībai bija tik draudīgi nostājusies Nāve, to apdraudot un reizē arī — svētījot; jā gan, tā bija savāda mīlestība, kuŗu bija svētījusi un stiprinājusi Nāve, ļaujot izraut iemīļoto no tās kaulainām rokām, kad tas jau bija satverts, gandrīz jau pavisam. Kad Baltais vilciens toreiz, 1915. g. rudenī, bija atstājis Baranovičus, ap viņu pat gaišā dienā bija noklājusies dvēseles nakts, par kuŗu viņa klusēja līdz bija pārsniegts klusēšanas mērs. Ar viņu bija tā, it kā nakti, dziļā dvēseles nakts bija sajutusi viņa tuvumu, balss, kā klusa, tikko nojaušama stīga vai dvēseles elpa, un runātājs bija jauns, pavisam jauns virsnieks, kas jau bija redzējis nāvi un varēja stāstīt par ieiešanu tanī un par atgriešanos no tās. Viņa stāstījums pieauga dziļumā, spēkā, tas no jauna sniedza vēlēšanos dzīvot, cerēt, cīnīties, un kad šī balss izdzisa, viņa jau sēdēja gaismā, ap viņu bija izzudušas ēnas un viņa bija piepildīta ar jaunu satraukumu un saldmi. Un tad šī balss bija ieskanējusies biežāk, aizvien biežāk, un sāka likties, ka tā ir dzīva stīga, kas jau savienojusi divas dvēseles, un viņas atbildes rādīja, ka tās ir nākušas no sirds dziļākiem dziļumiem un ka tās bija paņēmušas sev līdz pat asiņu čukstus un dvesienus, visu to, kas bija piepeši dzimis un radies tanīs naktīs. Tas bija vīrietības brīnums, kas tā bija pamodinājis viņā sievieti, un lielāko brīnumu pasaulē, — kļūt un justies kā sievietei. 1001 gadu ilgā gaidīšana bija piepildījusi sevi — un kā, ak, kā!

Ira paraudzījās spoguli, un jaunas sāpes, no jauna atkal pamodinātas ciešanu ēnas bija atslīdējušas pretim viņai. Kāpēc tas tā bija sagrozījies, kas pie tā bija vainīgs? Karš, Ņina; kas cits, vai kāda cita, vai arī viņa pati, ar to, ka nebija pratusi nosargāt to, kas viņai bija tā sniegts? To viņa bija nolēmusi noskaidrot vienu reizi, kas ies pāri visām reizēm, kaut arī viņa gluži labi nezināja — tieši kā. Ira viegli sakustējās un vaskara tērps saldi sašūpojās ap viņu un tas būtu iešūpojies ikviena vīrieša acīs, ik — viena, to viņa zināja un nojauta, kā ikviena sieviete, kas apzinājās, cik viņa ir nepārvarami skaista un kas paradusi lasīt slēpto un apslēpto abpirnu citu acīs. Tā arī šodien bija spēji atdzīvojies armijas komandiera skats, šīs acis, kas līdz tam bija klusi slīdējušas pāri tikai viņam vienam saskatāmiem kaŗa apvāršņiem. Viņa nebija pieņēmusi augsto uzaicinājumu pavadīt vakaru ģenerāļa un augstu štāba vīru sabiedrībā, un tam bija vairāki iemesli. Viņa negribēja šo vakaru baltot ar Baltās māsas tērpu, un ierasties zeltītā modes tērpā būtu bijis neiespējami. Bez tam viņa nevēlējās, lai ap viņu tīksminātos to vīru skati, kas nepalaida garām nevienu izdevību, lai neapvērtētu kādu jaunu sirdsdāmu, vai pielūdzamo. Karš bija jau aizgājis tik tālu, ka cēlums un atturība bija atstāta tikai frontei, kamēr štābi un aizmugure uz to skatījās jau stipri caur pirkstiem, bet galvenais iemesls bija cits, un, viņai tas nebija jāmin un jāmeklē, jo to apliecināja zelta tērps un tās acīs spogulī, kuŗās lepnums un drošme mainījās ar nedrošību, un viņas krūtis, kas dega saldā mierā un lielā drudzī.

Un tad piepeši viņa vairs nedomāja nekā, jo viņa jau sēdēja kamanās un viņu pieturēja viena virsnieka roka, kamēr otra centās tikt galā ar grožiem. Melnis jutās vilies, jo nekāda elektriskā strāva viņu neķēra, viņš tomēr pildīja savus zirga pienākumus un straujā riksī devās atpakaļ. Iru bija ietvēris sevī straujais brauciens, viņas blakussēdētājs un nakts. Viņa nekā nerunāja un dzirdēja tikai pulkstenīša skanēšanu, kas liecināja, ka viņas lielais brauciens ir — iesācies.

(Nobeigums sekos)

LIE
„G L
SKAIS
Piedāvājam tel
Plaša skaista
Dažādas zemes
un de
Cenas pilnai p
Puscena bērnie
Iespēja
Ral
Tel

LOTUS PUĶU VEIKAL
AR KANADAS LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU
līdz septembrim -p
uz 858 Bathurst St., vienu blo
no Bloor St.
TĀLRUNIS LIDZSINEJAIS —
Gaidīsim klientus jaunajās pa
telpās, bet rudenī atkal vecajā
paplašinātā veikalā modernā
AR
Pasūtinājumus iesvētībām lūd
laikus.
LOTUS

VENUS PUĶU V
Zied
sakārt
vajadzī
Latviešu kera
Ādas izstrādā
231 Roncesvalles
LE 4-4645; LE 3-

DĀVANU SAIŅI
uz Baltijas valstīm, Ukrainu un Padomju
Mēs nosūtām pārtikas saiņus līdz 40 mārci
ieskaitot iesaiņojumu). Lūdzu pieprasiet m
Bezmuitas dāvanas: Automobiļi, ledusskap
gājamās mašīnas, šujammašīnas, motocikleti,
levīzijas aparāti, foto aparāti u. c.
Mēs arī pārsūtām jūsu pakotos saiņus
netto. Šie saiņši ir plīnīgi apdrošināti.
Mūsu veikalā ir daudzas un dažādas ma
sainišiem.
Ārpus Toronto dzīvojošie klienti, sūtiet
jumus un sainīšus ar ekspresu vai pastu m
sūtīšanai. Samaksu nokārtosiet vēlāk pēc m
saņemšanas.
Lietuviešu uzņēmums.
BALTIC EXPORTIN
849 College St., Toronto 4, Ont., Canada.
Mūsu nodaļa Hamiltonā, Ont.
105 Cannon St. E., Mrs. V. Juraitis, t

VALDE
Pulksteņi un rotas ar dim
krāsainiem akmeņiem un d
Pulksteņu un rotu labošana
Gravēšana.
Latviešu mākslinieku glezna
Veikals atvērts no plkst. 10.00 — 18.00, piekt
Zeltkalis ANTONS KIVLE
964½ Bloor Str. W., Toronto 4, Ont. tā
Pieprasiet j a u n o latvisko rotu k

Pērciet paši un dāviniet savie
sveštautiešiem
Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME
Senātora Thomas J. Dodd ievad
Grāmata par Latvijas valsts iznīcin
DAUGAVAS VANAGU GRĀM
123 Huron Street, Toronto

TAUTIEŠ
pirms nododat iespiešanai sa
iespiedumdarbus citur, sazin
LATVIJA - AMERIKĀ - SP
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUM
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJ
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LA
VĒSTULU VEIDLAPAS,
GRĀMATAS, ŽURNĀL
Labs darbs. — Mērenas ce
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT
123 Huron St., Toronto 2-
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

SAVUS IPAŠUMUS!

ST. CLAIR: Atsevišķs du-
rivāts iebraucamais ceļš
15.500,-, iemaksa $ 2.000,-

EM UZ 3 GADIEM UZ
VĒLĒ VISA PILSĒTĀ.

NĀKOTNE

līdz 4. augustam Hamburgā.

augustā kongresa atklāšana,
ētbrīdis, referāti, vakarā jau-
tnes tiesa. 2. augustā dievkal-
jumi, referāti, vakarā Ham
rgas drāmatiskā ansambļa te-
ra uzvedums Senā cilts, M.
tkalnes drāmatizējums pēc A.
rina romāna Zemes atjauno-
ji. 3. augustā darba sēde. Va-
rā paredzēts izbraukums ar
ģiti pa Alsteru (lielu ezeru
lsētas vidū). Maza atrakcija
is arī basketbola sacīkstes
arp trim latviešu komandām
un 5. augusta pēcpusdienā un
evakarē. Beidzamais kongresa
arī dziesmu svētku sarīko-
ms būs kopīgā svētku balle 8.
ugustā.

Visiem ELJAs biedriem (ELJ
s biedri ir tie jaunieši, kuŗi ir
erigo, 1964. g., biedru karšu
ašnieki) būs iespēja kongresa
ikā iegādāties palētinātas ie-
as kartes dziesmu svētku sarī-
ojumos.

ELJAs valde uzaicina visus
tviešu jauniešus piedalīties 11.
ongresā un arī dziesmu svētkos,
n lūdz pieteikties nekavējoties
ongresam, rakstot Ivaram Ūd-
m, 208 Pinneberg, Dr. Goerde-
r Str. 15, Vācijā, uzdodot vār-
u, adresi, dzimšanas datus un
atiksmes līdzekli, ar kādu iera-
īsies Hamburgā (sevišķi uzdo-
ot eventuālās brīvās vietas au-
omašīnās).

„Nevis slinkojot un pūstot..."
– kongresa rīkotāji gaida lielu
alībnieku skaitu.

Ūdris

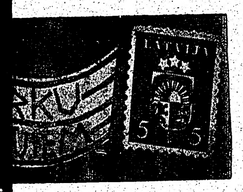

domātos rakstus lūgums sūtīt
161 Olive Ave., Willowdale, Ont.

eguvis ar savu klāstu par Cepe-
linu markām. Uģis turpina gal-
veno vērību veltīt Latvijas lid-
asta trīsstūra markām un ie-
guvis arī Latvija - Afrika pilnu
seriju. Nozare ieteic Uģim šo se-
riju nosūtīt pārbaudei R. Norī-
tim, Toronto, kam vairākkārt bi-
jusi iespēja noteikt šo marku
īstenību.

Andris Freivalds no Saginavas,
ASV, saņēmis no izstādes Deito-
nā 2. vietas balvu — vairodziņu
ar iegravējumu metalla plāksnī-
tē.

Laimonis Kavalieris Austrālijā
saņēmis no nozares piesūtītās ie-
gūtās godalgas — medaļu un len-
ti. Sakrājis naudu vienas Aust-
rālijas mārciņas apmērā, lai ie-
gādātos aploksni ar Celtniecības
fonda mazloksni. Arī jaunais
krājējs Laimonis, līdzīgi vairā-
kiem vecās paaudzes filatelistiem,
Latvijas marku trūkuma dēļ pie-
vērsies arī citu valstu marku
krāšanai un raksta: „Man ar
Austrālijas markām iet labi un
tās viegli sameklēt. No I. Masti-
ņa kunga es saņēmu ielūgumu
piedalīties izstādē ar Austrālijas
markām, ko es domāju arī izda-
rīt." Nozares atzīme:

Nozare apsveic I. Mastiņa uz-
ņemtos sakarus ar jauno krājē-
ju un to atzīmē kā visvēlamāko
priekšzīmi citiem. Ja arī citi
vecās paaudzes krājēji izvēlētos
no jauno krājēju vidus vienu vai
divus, ar kuŗiem uzņemtu sa-
karus un atbalstītu viņu dar-
bību, mēs būtu ceļā uz „krusttē-
vu" iestādījumu, kas vērstu pla-
šumā jaunatnes nodarbību mar-
ku krāšanā un rosinātu arī zi-
nāmā mērā sacensību starp
„krusttēviem" pēc viņu „krustdē-
lu" darbības veikuma.

Jāatzīmē tie vecāki, kas gāju-
ši un iet talkā jaunajiem krājē-
jiem, un lai gan viņu zināšanas
marku krāšanā nav plašas, laba
griba atbalstīt jaunos uzrādījusi
spožus panākumus. Jaunajiem ar
to dota iespēja darīt savu kā
Latvijas vārda atgādināšanā, tā
arī uzturēt dzīvu Latvijas filate-
liju.

LIELĀKĀ LATVIEŠU VASARNĪCA
„GLEN ECHO LODGE"
SKAISTAJOS MUSKOKAS EZEROS
Piedāvājam telpas 80 viesiem, 1—4 personu istabas vai kabīnes.
Plaša skaista apkārtne brīvdabas un vientulības mīļotājiem.
Dažādas zemes un ūdens sporta ierīces, ugunskura, dziesmu un deju vakari. Vasarnīca ērti sasniedzama.
Cenas pilnai pansijai: Pieaugušiem no $ 33,0 — $ 45,00 nedēļā.
Puscena bērniem līdz 8 gadu vecumam; ¾ cena no 8 — 12 g. v.
Iespējams arī teltot, piedaloties pie kopgalda.
Rakstīt: MIRDZA FRICBERGS,
Box 910 Gravenhurst, Ont.
Telefons: Gravenhurst 687-3001.

MOON LITE VILLA PIE BALSAMA EZERA
ROSEDALE, Ont., Kanada. Tel.: Burnt River 16, Ring 31.
IZIRĒJAMAS ISTABAS VASARNIEKIEM
BALSAMA EZERS ar neskaitāmām salām runā savu pievilcīgo valodu. Ezerā tīrs pamats un sevišķi bērniem droša peldēšanās.
MAKSĶERNIEKIEM paradīze — maskiji, pikreļi un basi.
Ielūdz M. VESTFĀLE, E. BĀLIŅŠ un K. MAJORS
Tuvākai informācijai zvanīt vakaros: BE 9-3767.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CALLA
727 Danforth Ave., Toronto.
RO 6-9911.
BAGĀTIGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU SAKĀRTOJUMI KATRAM GADIJUMAM. ZAĻUMU UN TROPISKIE STĀDI.
TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.
PIEGĀDE MĀJAS.

LOTUS PUĶU VEIKALS
AR KANADAS LATVIEŠU DAILAMATNIEKU SALONU
līdz septembrim pārcēlies uz 858 Bathurst St., vienu bloku ziemeļos no Bloor St.
TĀLRUNIS LIDZSINĒJAIS — LE 3-3884
Gaidīsim klientus jaunajās pagaidu telpās, bet rudenī atkal vecajā vietā, paplašinātā veikalā modernā jauncelt nē.
ARVIDS TIRUMS
Pasūtinājumus iesvētībām lūdzam nodot laikus.

NOTĀRS
OSKARS PERRO
pienem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555. Toronto.

Nabadzība un komūnisms

„Pasaules lāpītāju" koris par komūnisma cēloni min nabadzību. Ja izskaustu trūkumu un postu, komūnisms, kuŗš barojas no trūkuma un nabadzības, iznīktu pats no sevis. Arī daudzi latvieši pārliecināti par šīs teorijas pareizību. Diemžēl nabadzības, kā komūnisma cēloņa, teorija ir aplama. Kā ASV, tā Anglija, arī Francija, cenšas paliel nāt tirdznieciskos sakarus ar Padomju, šīs teorijas maldinātu, vai lietojot šo teoriju kā ieganstu mantīgiem labumiem. Padomju komūnists neesot tik agresīvs kā izbadis. Ja paskatās komūnisma vēsturē, tūlin redz, cik aplamā ir šāda teorija. Pat komūnisma tēvi — Markss, Engelss, Ļeņins, Staļins, Maocetungs, nodevēji — Hiss, Rozenbergi, Bērdžess, Meklīns, Pontekorvo, brāļi Kastro un citi nebija nabagi, bet gan labi paēduši un apģērbušies laudis. Komūnistu vairākums ASV nav vis nabadzīgākajos dienvidus apgabalos, kā Arkansasā, Misisipi, bet bagātajās Ņujorkas, Illinojas un Kalifornijas valstīs. No visas ASV komūnistu partijas centrālās komitejas tikai viens vienīgs loceklis — Mannings Džonsons — ir proletāriskas izcelsmes. Valstis ar viszemāko dzīves standartu Eiropā ir noteikti pretkomūnistiskas — Īrija, Turcija. Bagāta valsts ir Francija, ar ļoti spēcīgu komūnistu partiju. Itālijā nabadzīgajos dienvidos ir maz komūnistu, to vairums atrodas bagātajos ziemeļu rajonos.

Ne nabadzība ir vainīga, ka komūnisms attīstās tālāk. Komūnistu partijas varas kāre, atsevišķu individu mantkārība, politiskas intrigas, padomju nauda palīdz komūnismam iekarot pasauli.

Ja paskatāmies pretējā virzienā, jautājam: kas gan ir tie, kas aktīvi apkaro komūnismu? Vai tie ir „kara kūdītāji imperiālisti", bagātnieki, baņķieŗi? Diemžēl, komūnisma apkarotāju, aktīvo pretkomūnistu vidū maz redz pārtikušus cilvēkus. Ja varētu salīdzināt naudas summas, ko izdod komūnistisku mērķu veicināšanai, salīdzinot tās ar pretkomūnistu niecīgajiem līdzekļiem, nezin, vai samēri nebūs 100:1. Nabaga students, iekļuvis „liberālā" augstskolā, nedrīkst ne muti paplēst, kritizējot komūnismu. Šī noteikuma neievērošana jau vairākus latviešu jauniešus novedusi pie stipendiju zaudēšanas. Sarkaniem profesoriem, kuŗiem tik ļoti rūp „sociālistiskā taisnība", nemaz nerūp šo taisnību ievērot, ja darīšana ir ar pretēju uzskatu cilvēku.

Komūnismu neapkaro baņķieŗi, liberālie profesori, sarkanā maldinātie studenti. Ņujorkas ostas strādnieks, Sanfrancisko amatnieks, Čikāgas pirmās paaudzes amerikānis ir spēks, no kuŗa komūnisti baidās. Ne bagātā Zviedrija, bet nabadzīgā, pedantiski godīgā Somija ir piemērs pretkomūnistiskai stājai. Un nabaga krievu students, kuŗam riebas partijas propagandas dzirnavas, vienalga, vai tas mācās Ļeņingradā, Kijevā vai Minskā, būs tas, kas ar laiku ieņems treknu, izlaidīgo partijas bonzu vietas, padzenot komūnistisko maldu mācību sludinātājus.

Meteors

Toronto Window MFG Co. Ltd.
165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.
Piedāvā augstākās kvalitātes aluminija logus un durvis.
Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.
LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.
Nesaistošai informācijai zvanīt
Edvardam vai Aldonai SPROĢIS
darbā 285-1471, mājās BA 5-5314.

A. EGLĪTIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
Ieriko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9 vak., sestdienās no pl. 1 līdz 6 vakarā.
IZIRĒ TV par $ 8,- MĒNESĪ.
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

KENNEDY TRAVEL BUREAU Ltd.
296 Queen St. West, Toronto, Tel. 362.3226 un
136 Yorkville Ave. (Bloor un Avenue Rd. tuvumā) tel. 921-3721
JŪS APKALPO ĀTRI UN RŪPĪGI
Palētinātas lidmašīnu biļetes!
Ar mūsu starpniecību jūs ceļojat lētāk kā jebkad — uz Vāciju un pārējām Eiropas valstīm!
Sniedzam informāciju par grupu (ne mazāk kā 25 personas) ceļojumiem.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

KAS? KUR? KO?
TORONTO

PĀRTIKA - DELIKATESES
BROADVIEW
DELIKATEŠU VEIKALS
105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).
Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Adolfa Kristapsona ģaļas un desu veikals - darbnīca HO 6-5152
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. CUKULS

BĒRZIŅŠ Realty Ltd.
316 Harbord St. LE 4-8447
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsētas rajonos.
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, mājas un dzīvību.
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizdevumi.
NOTĀRS — līgumi, noraksti, tulkojumi.

DAŽĀDI
Everlast Heating Co. LE 1-1101
62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

CREST FLORISTS HU 7-0491
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku ģeznas.
Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS

GEORGE A. FALLIS, Q.C., B.A., LL.B.
BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS & DOUGLAS
Barristers and Solicitors
EM 3-4451 365 BAY STR.

Krāsu un baltmelnās filmas
attīstīšana palielinājumi
duplikāti un citi darbi ar izcilu kvalitāti
atlaide
BENJAMIN Film Laboratories
51 Duchess St. EM. 3-6496

VENUS PUĶU VEIKALS
Ziedi un ziedu sakārtojumi visādām vajadzībām.
Latviešu keramika.
Ādas izstrādājumi.
231 Roncesvalles Ave., Toronto.
LE 4-4645; LE 3-4037 pēc darba.
A. PUTNIŅŠ

VALD. BEBRIS
liek
Jūsu intereses pirmā vietā.
PL 9-0266.

Ir liela starpība apdrošināšanā

A. LAGUNS
APKURU IERIKOTAJS
204 Oakwood Ave.,
LE 1-6583. Toronto.

Arturs Zutis, B. A.
ADVOKĀTS un NOTĀRS
12 Richmond Street East,
Toronto 1, Ontario,
Tel. EM 6-5946.
Suite 107
RO 6-8354 (mājās).

Vajadzīga
VIRTUVES STRĀDNIECE
latviešu vasarnīcā, Muskokā
no 4. jūl. — 17. aug.
Alga $ 200,- — 210,- mēnesī, brīvs dzīvoklis un uzturs.
Lūdz zvanīt
I. Fricbergs
Gravenhurst 687 - 3001

PĀRSŪTĀM NAUDU
UZ
LATVIJU.
US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-
pārējām summām 10%
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.
DV SAINĪŠU NODAĻA,
123 Huron St.,
TORONTO 2-B, ONT.
CANADA

IZDARIET
APMETUMA DARBUS
SAVĀS MĀJĀS TAGAD.
10 x 10 pēdas griesti $ 40,-
12 x 12 pēdas 2 griesti ā $ 50,-
Telpas paplašināšana u. c. darbi.
Labs darbs. Mērenas cenas.
Zvaniet pēc plkst. 3 dienā — 769-8280, Toronto.

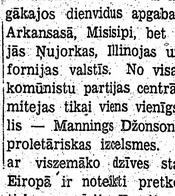

Pārstāvis
DV GRĀMATNĪCA
123 HURON STR.,
TORONTO 2-B, ONT.
LP11
jauna skaņu plate
Jānis Mediņš
11 IZLASES SKAŅDARBI.
GLĀSTS
MANA SIRDS IR ATKAL JAUNA
Leonarda Daine, mēcosoprāns.
TAUTAS DZIESMU RAPSODIJA 2 vijolēm ar orķestri
Solisti: Mairita un Gunārs Larsons
Maksā $ 6.00 + 3% takse.
Šī plate nedaudz eksemplāros dabūjama ar J. Mediņa un L. Sepes Ēģes parakstiem.

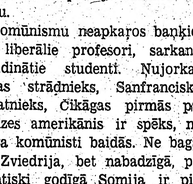

ALFRED STIKUTS REALTOR 481-0431
592 Mt. Pleasant Rd., Toronto 7.

F. Rosan
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS
467 Sherbourne St., Toronto.
Tel. WA 4-1408.
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana

Dāvanu saiņi
uz Baltijas valstīm, Ukrainu un Padomju Savienību.
Mēs nosūtām pārtikas saiņus līdz 40 mārciņām (44 mārc., ieskaitot iesaiņojumu). Lūdzu pieprasiet mūsu katalogu.
Bezmuitas dāvanas: Automobiļi, ledusskapji, veļas mazgājamās mašīnas, šujammašīnas, motocikleti, velosipedi, televīzijas aparāti, foto aparāti u. c.
Mēs arī pārsūtām jūsu pakotos saiņus līdz 17¾ mārc. netto. Šie saiņīši ir pilnīgi apdrošināti.
Mūsu veikalā ir daudzaš un dažādas mantas piemērotas saiņīšiem.
Ārpus Toronto dzīvojošie klienti, sūtiet savus pasūtinājumus un saiņīšus ar ekspresu vai pastu mums tālākai nosūtīšanai. Samaksu nokārtosiet vēlāk pēc mūsu paziņojuma saņemšanas.
Lietuviešu uzņēmums.
BALTIC EXPORTING CO
840 College St., Toronto 4, Ont., Canada. Tel. LE 1-3098.
Mūsu nodaļa Hamiltonā, Ont.
105 Cannon St. E., Mrs. V. Juraitis, tel. JA 8-6686

VALUPE
Pulksteņi un rotas ar dimantiem, pērlēm, krāsainiem akmeņiem un dzintariem.
Pulksteņu un rotu labošana.
Gravēšana.
Latviešu mākslinieku ģeznas.
Veikals atvērts no plkst. 10.00 — 18.00, piektdienās līdz 20.00.
Zeltkalis ANTONS KIVLENIEKS
964½ Bloor Str. W., Toronto 4, Ont. tālr. 533-2837
Pieprasiet j a u n o latvisko rotu katalogu.

Pērciet paši un dāviniet saviešiem un sveštautiešiem
Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME ..... $ 5.75
Senātora Thomas J. Dodd ievads.
Grāmata par Latvijas valsts iznīcināšanu.
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ
123 Huron Street, Toronto 2-B.

TAUTIEŠI,
pirms nododat iespiešanai savus iespiedumdarbus citur, sazinieties ar
LATVIJA - AMERIKĀ - SPIESTUVI
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieŗu filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3300.
445 Pape Ave., Toronto.

Turner & Porter
APBEDĪŠANAS BIROJS
Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153
Parkošana abās bēru mājās.

AR PĪPI UZ JUMTA

Ar jūliju sāksies bērnu nometnošanas laiks, kad bērni pāris nedēļu vasarā pavada latviskajā audzināšanā. Bez parastajiem nometnes organizēšanas darbiem nometnes vadībai ir arī citas sīkākas rūpes. Dažkārt bērnu vecāki uzstāda grūti izpildāmas prasības, citādi savu mīluli uz nometni atsakās laist.

Kāda Ņujorkas ģimene vēlētos, lai nometnē pēc katras ēdienu reizes bērns tīrītu zobus.

Nometnē vecākos bērnus nozīmē norīkojumos, lai palīdzētu nometnes saimniecībā, arī pie trauku mazgāšanas. Kāda ģimene solījusies sūtīt savus bērnus tikai tad, ja šis darbs viņu bērniem nebūtu jādara. Tagad šis darbs laikam atkritīs, jo nometne iegādājusies trauku mazgājamo mašīnu par 2000 dolariem.

Jāpapildina vēl to latviešu saraksts, kas cietuši no Ņujorkas garnadžiem. Draudzes Palīdzības fonda kasierim A. Geskem darbā ir atsevišķa istabiņa, kur uzturēties no darba brīvajā laikā un uzglabāt savas mantas. Kādā algas dienā uzlauztas šīs istabiņas durvis, paņemts zelta kabatas pulkstenis, ap 120 dolaru vērtībā, un daļa no izmaksātās algas.

Dažādu iemeslu dēļ kādreiz meklējam pirkt vecas grāmatas, žurnālus vai citus izdevumus, meklējot pat citos kontinentos. Grāmatu tirgotājs R. Krūklītis īstlansingā, Mičigenā uzpērk lietotas grāmatas un žurnālus, lai tos pārdotu tālāk. Kāds Ņujorkas „grāmatu tārps" kādreiz teica: „Ja nekur citur nevar dabūt, pie Krūklīša var." Ja iztrūkst kāds žurnāla numurs, pie Krūklīša to var dabūt, vajadzīga kāda Latvijā izdota grāmata, atkal Krūklītis apgādā, kaut arī bijuši gadījumi, ka viņš nav varējis apmierināt prasītāja vēlēšanos. Ja kāds grib tikt valā no vecām grāmatām, arī tad var piedāvāt Krūklītim, kaut ari pastāv iespējas tās dāvināt draudžu vai citu organizāciju bibliotēkām.

Rīgā jūlijā un augustā daudzām ģimenēm bija paradums brīvās dienas pavadīt Jūrmalā, bet tie ģimenes locekļi, kas nestrādāja, varēja Jūrmalā dzīvot visu vasaru. Ņujorkā šāds paradums ir apmesties vasarā Katskillu kalnos. Var īrēt istabas, kabīnes, vai pat visu māju uz dažām nedēļām vai visu vasaru par pāris simtiem dolaru vai pārsniedzot tūkstoti, atkarā no tā, cik naudas grib un var izdot un kādas ērtības iegūt.Šādu izīrējamu vietu ar katru vasaru kļūst vairāk, bet vairojas arī to skaits, kas uzceļuši paši savas vasaras mītnes.

Ezītis

TAS NOTIKA PIRMS 50 GADIEM 28. JŪNIJĀ

Tieši pirms 50 gadiem Sarajévo pilsētā kāds serbu nacionālists izšāva no savas pistoles dažus šāvienus, kuŗu atbalss nav norimusi vēl tagad. Jau 4. augustā (pēc j. st.) bija iededzies Pasaules karš, kuŗš divdesmit gadus vēlāk izvērtās 2. pasaules karā un īstenībā nav izbeidzies vēl tagad. Arī tās uguns, kas liesmo Vietnamā un Laosā, ir šo pistoles šāvienu tālas atbalsis.

Kāpēc tad bija atskanējuši šie šāvieni, kas bija iemetuši dzirkstis pasaules pulvera mucā?

Pasaulē ir allaž bijis izkaisīts daudz pulvera (un tā tas ir arī mūsu dienās), bet toreiz pulveris bija iekaisīts serbu dzīvās miesās, jo Austro-Ungārija bija aneksējusi divas provinces — Bosniju un Hercegovinu, tas bija uztraucis serbu patriotus un cara Krievijas diplomātus, kas toreiz atbalstīja serbus. Un lielo valstu politika ir aizvien bijusi tāda: ja kaut ko piesavināmies mēs, tad tas sekmē mieru (un tā ir rīkojusies cara un arī tagadējā Krievzeme), bet ja kaut ko pievāc citi, tad tas ir apdraudējums mieram. Gluži tāpat tas bija toreiz un kāds pulkvedis, kas toreiz vadīja Serbijas izlūkošanas dienestu, bija nodomājis pademonstrēt terroru pret Austro-Ungariju, jo tiem, kas lieto terroru, ir sava morāle, kas zināmos apstākļos jaunāko uzskata par labāko, un bez tam šis serbu pulkvedis ceroja, ka viņa terroristu pistoles un bumbas radīs pietiekami spēcīgu atbalsi, un viņš nebija vīlies arī šinī ziņā, jo atbalss pārspēja visas gaidītās. 1914. g. 28. jūlijā Austro-Ungarijas troņa mantinieks Francis Ferdinands kopā ar sievu Sofiju bija iebraucis oficiālu vizīti aneksētās provincēs un serbu nacionālisti bija parūpējušies, lai šis apciemojums izrādītos pēdējais. Serbu pulkvedis jelu krustojumos un laukumos bija nostatījis septiņus jaunus un dedzīgus vīrus, kas bija tikko apmācīti bumbu sviešanā un pistoles lietošanā, bet to vairums bija jauni un ņiepiedzīvojuši, to rokas „sasala" vajadzīgā brīdī un sirdis apstājās tad, kad to pavisam nevajadzēja, un 19 gadīgais Gabriēls Princips bija vienīgais, kas bija spējis iztukšot pistoli pret abiem dzīviem mērķiem.

Drīz vien no Austro-Ungarijas galvaspilsētas Vīnes jau lidoja ultimāti uz Serbijas galvaspilsētu Belgradi. Pie tam Vīne bija draudzīgi sadziedājusies ar Berlīni, jo blakus Vīnes mežaragiem jo draudzīgi ieskanējās prūšu bazūnes, kamēr Pēterpils tajā laikā jau nikni sita bungas, atbalstot serbu stabules un dūdas. Kara orķestri noskaņoja Parīze, cerot uz revanšu par Sedanu, kamēr pagaidām samērā neskaidras skaņas pienāca tikai no Londonas. Tad Pēterpils taures izkliedza: Vispārēju mobilizāciju, un tās pārkliedza Berlīnes bazūnes: Karu, karu, karu!!! Bija pagājis tikai prāvs mēnesis pēc Sarajevo šāvieniem un jau bija iedārdējušies Augusta lielgabali, iesprakstējušies šauteņu miljoni, iezibsnījušies durkļi pāri visai Eiropai. Lielajā karā bija ierauta arī mūsu tauta, un tās asiņu un dzīvā spēka zaudējumi bija tik lieli, ka tā nepaspēja pa īstam atspirgt līdz pat 2. pasaules karam, kad mūsu asiņu deva izrādījās vēl smagāka.

Atceroties pirmā pasaules kara sākumu un pēc tam Krievijas pilsoņu kara un 2. pasaules kara norises, mēs atkal pieminēsim daudz ko — ir strēlnieku, ir atbrīvotāju, ir leģionāru cīņas, ir brīvo Latvijas valsti, ir mūsu cerību piepildīšanu, ir to sabrukumu, bet nebūtu labi, ja mēs neizceltu domu, kas būtu vissvarīgākā pašreizējā laikā, un tieši to, kā garīgi un fiziski stiprināt mūsu tautu.

Iznīkst un jaunam liktenim paklaujas tikai vājie, kamēr stiprie spēj panākt to, lai kļūtu vēl — stiprāki.

Edvins Mednis

ZEMGALES SKAUTU UN DZINTEREŠ GAIDU NOVADIEM JAUNI JAUNATNES VADITĀJI

„Ļoti iepriecina parādība, ka kursos piedalījās un tos beidza skautu un gaidu vadītāji un vadītājas ar labu un lielu kvalifikāciju šim darbam, jo starp kursantiem atradās liels skaits piedzīvojušu, ar praksi, jau gados vecāki darbinieki," teica ASV skautu jendas pr-ks, vad. A. Artmanis pēc notikušajiem skautu un gaidu vadītāju sagatavošanas kursiem, 14. jūnijā Kalamazū „Fruit Belt" apgabala skautu nometņošanas vietā, pie skaistā Bass ezeriņa.

Kursi risinājās 3 dienas un tajos tika sagatavoti latviešu skautiem un gaidām 19 jauni pilntiesīgi vadītāji un vadītājas, no Klīvlendas, Detroitas, Grand Rapidu un Kalamazū vienībām. Šoreiz vadītāji bija zēni un meitenes, kas kādreiz paši vadīti. Viņus pašus tagad pārzināja augstāki vadītāji, tie visi dzīvoja teltīs un izpildīja visus rīkojumus un norādījumus un par visām lietām ievēroja kārtību un noteiktību. Viņi bija savu kursu nometni nosaukuši par „Priežu kalniņu" un to uzcelot un nojaucot piedzīvoja lietu, kaut visu pārējo laiku laiks uzturējās saulains. „Kas gan būtu nometne bez lietus gāzēm," teica viens no viņiem. Arī trīs dienu nodarbības tiem bija „jāiztur", tāpat kā tās viņi nākotnē organizēs un prasīs no saviem „padotajiem" zēniem un meitenēm. Šķēršļu gājiens, kas nesa „lidojums izplatījumā" vārdu, nebija viegls .bet tomēr pārvarams un, to noslēdzot, jaunie vadītāji un vadītājas ne ar daudz mazāku apetītu, kā to būtu darījuši izsalkušie zēni pēc šķēršļu gājiena, ēda pašu ceptās **desiņas.**

Sestdienas vakarā notika draudzības ugunskurs, kuŗā vad. A Artmanis stāstīja par latviešu skautu sadarbību ar amerikāņu skautiem, jo darbodamies „uz abām pusēm" kā latviešu vienībām, tā būdamam amerikāņu skautu **vadībā**, viņam nenoliedzami lieli un plaši piedzīvojumi, kas līdz šim tikai abas puses „cēlis" visādā ziņā.

Kursu vienību pr-ks bija vad. A. Kangars, vad. E. Avots pārzināja mazskautu pulc. vaditājus, vad. A. Grigors — roveru. Gaidu kursu vienību pr-ce bija vad. G. Sīka.

Kursus beidza: L. Bušs, M. Paudrups, I. Skrupškelis, L. Tālbergs. I. Steps, L. Balodis, A. Purmalis, V. Ragainis. V. Ukstiņš, G. Vaseris, V. Valdmanis, J. Zuika, V. Bērzkalns, U. Grinbergs, G. Grintāls, V. Katelnieks. K. Kazeks, D. Liepiņš un I. Lukins.

Kursu saimniecisko pusi kārtoja Kalamazū Jelgavas un Gaujas vienību vecāku padome.

Pēc apliecību izsniegšanas un kursu vadības labāko novēlējumu saņemšanas, latviešu skautu priekšnieks A. Grigors paziņoja, ka līdzšin. Zemgales skautu novada pr-ks, vad. A. Artmanis ar šo gadu vairs nav uzņēmies novada vadību, kuŗā darbā strādājis 6 gadus. A. Grigors viņam pateicās par veikto darbu, cildinādams kā enerģisku un labu priekšnieku. Arī Kalamazū vec. padomes pr-dis J. Zuika **aprādīja** vad. A. Artmaņa veikumu skautu vienības un organizācijas darbā. Vad. A. Artmanis arī turpmāk paliek par ASV skautu jendas pr-ku.

V. Bokis

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. 2. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470

4. UN 5. JŪLIJĀ MILVOKOS RISINĀSIES 11. ASV LATVIEŠU FINĀLSPĒLES BASKETBOLĀ UN VOLEJBOLĀ

Vispirms dzima ideja. Jau 1953. gadā mūsu sporta darbiniekiem ASV, rosīgo lokālo latviešu sporta dzīvi vērojot, radās doma, ka jaunajos apstākļos esam jau tik tālu iedzīvojušies, ka sporta audzei jāsatiekas sacensībās no krasta līdz krastam, kas īsti parādītu, ko esam iespējuši un stiprinātu mūsu nacionālās piederības apziņu.

1954 gadā no Vidējām Valstīm, Austrumu piekrastes vienības plūda uz Mineāpoli, kurienes rosīgi sporta darbinieki, ar enerģisko Viktoru Vītolu priekšgalā, bija šī pirmā lielsarīkojuma organizētāji. Meistarsacīkstes izdevās vareni un reizē bija apliecinājums un tālāka ceļa rādītājas mūsu sportam ASV. Čikaga, Ņujorka, Klīvlenda, Bostona, Filadelfija — raibā rindā rindojas pilsētas, kuŗās vienības, un viņas būs meistartitulus pelnījušas, jo vairāk sviedru lējušas treniņos un rūpīgāk sagatavojušās.

DV FUTBOLISTIEM

nākamā spēle 30. jūnijā, plkst. 7 vakarā Beach laukumā ar Emerald vienību.

4. jūlijā, plkst. 2 dienā spēle ar Knights of Malta vienību Ellescourt laukumā.

STARTĒ ALFREDS KĀRKLIŅŠ

Otavā (A)— Kanadas svara cēlāju ol. pārbaužu sacensībās, Alfreds Kārkliņš startēja šmagā svarā, kur konkurence plašāka, taču ne tik izcila, kā viņa īstā kategorijā — pussmagsvarā.

Raujot 285 mācipas, spiežot 250 un grūžot 320, Kārkliņš trīsciņā sasniedza 855 mārciņas un palika ceturtā vietā. Visi trīs pirmo vietu ieguvēji sasniedza vienādu 885 mārc. kopsvaru, ar kādu pēc nopietniem treniņiem bija rēķinājies arī Kārkliņš.

☆

Ja globālajā, brīvās pasaules mērogā, mums, diemžēl, pašreiz trūkst kādas kopējas sporta idejas, ASV fināli Savienoto valstu apjomā šo kopību pauž bez jeb kādiem liekiem un skaļiem vārdiem, vai līdz apnikumam dzirdētām frāzēm. Kas spēju atklāšanas parādē redzējis lēni noliecamies Latvijas karogu un dziedājis Dievs, svētī Latviju nevar neapzināties savu nacionālo pienākumu mūsu sportam un tautai. Finālspēles ASV ir pašas nozīmīgākās jauno sportistu idejiskās audzināšanas.

☆

Kas uzvarēs Milvokos? Nav svarīgi, jo arī uz fināliem attiecināmi ar olimpiskām spēlēm cieši saistītie vārdi, ka ne uzvara ir svarīga, bet gan pati piedalīšanās. Protams, uzvarēs labākās vienības, un viņas būs meistartitulus pelnījušas, jo vairāk sviedru lējušas treniņos un rūpīgāk sagatavojušās.

ASV ZIŅAS

KOLORADO SPRINGĀ

Ar dārza svētkiem 13. jūnijā latviešu skola noslēdza darba gadu. Tā jau ir kļuvusi par jauku skolas tradiciju, ko skolas vadītāja R. Sade turpina Sades un Timerņaņu mājas dārzā, pulcinādama jaukām nodarbībām un pārrunām skolas bērnus ar vecākiem un skolas labvēļiem. Vecāku vārdā, cildinādams skolotāju darbu, runāja agr. A. Eglītis. Skolas vadītāja R. Sade, skolotāji: Antra Bērziņa. Ansis Bērziņš, Z. Jaunarāja un E. Zirnītis saņēma simbolisku velti par veikto darbu.

Jāņu vakars šogad notika Kolorādo Springā 20. jūnijā pie Palmera kalna. Arī Denveras tautieši bija sabraukuši kuplā skaitā; pat sirmais prof. L. Bērziņš ar kundzi bija Jāņu bērnu pulkā. Kolorādo Springas latviešu koris, komponista V. Ozoliņa iecerēu īstenotājs ,dziedāja Kanadas latviešu dziesmu svētku biedrības dziesmu konkursā godalgoto Līgo dziesmu virkni Jāņu vakars komponista vadībā. Lielais ugunskurs pulcināja ap sevi tautiešus īstam saderības priekam un dziesmām. Jāņu māte bija Ārija Timermane, Jāņu tēvs — Bruno Rancis. Tautiešu vērtējumā šis bijis skaistākais Jāņu vakars aizvadītajos trim das gados ASV. Jāņu vakara rīkotāja bija Latviešu biedrība.

Šogad vidusskolu beidza Kārlis Lidacis un Andris Eglītis, kas abi rudenī turpinās izglītību Fort Kollinas universitātē: Līcis studēs bioloģiju, Eglītis — mežkopību.

E. Z.

Jaunās paaudzes talants teātŗa mākslā

„Māmiņ, kā tas var būt, ka šī teātŗa visos trīs cēlienos x lomas tēlotāja, dažādās situācijās, runājot savu tekstu, sejas izteiksmi nemaz nemaina," dzirdējām kādas jaunietes jautājumu savai mātei, skatoties kādas latviešu teātŗa kopas izrādi Kalamazū. Dabiski, ka šī laiknākstā pārstāvim radās vēlēšanās noskaidrot, kas ir šī latviešu jauniete, kuŗa ar tik lielu interesi ne tikai vēroja, bet arī iedziļinājās tēlotāju mākā, pie tam pati būdama vēl tik jauna. — Šī 13 gadu vecā meitene bija Sniedze Ruņģe. Nu jau 3 gadus līdztekus skolas mācībām, regulāri mācījusies arī „Civic" teātŗa jaunatnes grupas kursos.

„Pirmajā gadā mums tikai mācīja, bet pag. gadā un šogad bija arī jātēlo lomas teātŗa izrādēs," stāsta pati Sniedze. Kā noskaidrojās, viņa jau piedalījusies trīs jaunatnes teātŗa izrādēs, tēlojot galvenās lomas. Kā spējīgai un apdāvinātai tēlotājai, Sniedzei bez tam bijusi dota iespēja arī tēlot kādu bērna lomu pašā lielajā „Civic" teātrī, kur aktieŗi ir tikai pieaugušie. Bez tam, kā Sniedzes vislielākais sasniegums atzīstams, ka viņa tika izraudzīta par galvenās lomas tēlotāju lugai „Zemnieks un lapsa", kuŗu uzņēma filmā Ann Arboras universitātes mācību centrs, izrādot to televīzijā. Filma, kas rakstīta kiniešu dzīves stilā, ilgst pilnu stundu un to 21. jūnijā pārraidīja arī vietējais Kalamazū televīzijas raidītājs, pēc tam, kad to jau pārraidījuši vairāki citi TV raidītāji Mičigenā un citās AS valstīs.

Mācīties „Civic" jaunatnes teātŗa kursos, kuŗus uztur minētais pilsētā pastāvošais teātris kopīgi ar skolu pārvaldi, ir liela privilēģija. Notiek sevišķi liela „sijāšana", sākot jau ar pagamatskolas vai vidusskolas vadību un beidzot ar sevišķu teātŗa vērtēšanas komisiju. Tādēļ arī Sniedze Ruņģe, stāstot par teātri un tā problēmām, ar prieku uzsver, ka tur var sastapties un veidot arī draudzību ar pavisam cita vēriena jauniešiem, nekā tas ir skolas dzīvē, kur jāsastopas ar dažāda uzskata biedriem. Bez Sniedzes Ruņģes jaunatnes teātrī mācās arī Līga Miervalde, Ligita Bārdule, Ingrida Sviķe, Mārtiņš Paudrups, Raimonds Lejiņš un Sandra Miķelsone. Arī viņi ir piedalījušies izrādēs un guvuši tēlašonā jau pirmos pamatmācības uzskatus. Visi viņi savu darbu veic ar sajūsmu un prieku un to arī grib turpināt.

„Mums, kalamazniešiem, nav ko bažīties, ka varētu apsīkt latviešu teātris, kas pašreiz vēl saista visvairāk mūsu sabiedrības uzmanību, jo mūsu jauniešos par to netrūkst intereses. Visi teātŗa kursanti ir arī citīgi latviešu skolas vai vidusskolas audzēkņi, un tur viņi smeļas latviešu valodas mācību — izrunai," atzīstas kāds optimistiski noskaņots vecākās paaudzes darbinieks.

V. Bokis

KANADAS ZIŅAS

MONTREĀLA

Pacifika Palisādu Drāmatiskā kopa ar Aivara Eglīša komēdiju četros cēlienos Ferdinands un Sibilla notiks 8. jūlijā, plkst. 7.30 vakarā D' Arcy McGee skolas zālē, 220 Pine Ave., West. Ieejas kartes 1. v. $2.50, 2. v. $2.00. Balkonā $1.50. Skolēniem no 16 gadiem un jauniešiem, arī studentiem, ieeja $1.-. Lāčplēšiem, invalidiem un bērniem līdz 12 g. ieeja brīva. Izrādi rīko Montreālas Daugavas Vanagu nodaļa.

J. Sk.—

RED DIRĀ (RED DEER) ALBERTA

„Iedomāsimies mēs sevi viņu vietā, tā vislabāk sapratīsim tās mokas un ciešanas, ko viņi izjuta un izcieta, un daudzi joprojām traģiski pārcieš izsūtīto vergu nometnēs Padomju Savienībā ..." teica rakstniece A. Avotiņa savā referātā DV Albertas nodaļas sarīkotajā Aizvesto un mocekļu piemiņas vakarā 13. jūnijā Red Dirā.

Šai dziļi traģiskā jutoņā un noskaņā bija DV Albertas nodaļa kā ik gadus Aizvesto atceres dienā.

Nodaļas biedri un Red Dīras tautieši, sekojot DV Albertas nodaļas aicinājumam, bija pulcējušies DV V. Jansona ģimenes mājā svinīgā piemiņas aktā.

Svētbrīdi vadīja vietējās draudzes mācītājs K. Avotiņš, svētrunā un lūgšanā atgādinādams šī notikuma traģisko būtību un mūsu pienākumu darīt visu iespējamo mūsu mocekļu ciešanu izbeigšanai un Latvijas brīvības atgūšanai.

Sekoja A. Avotiņas piemiņas runa Aizvestajiem.— Vakara turpinājumā dalībnieki pakavējās viesmīlīgo namatēva un namamātes mājā sirsnīgās pārrunās un pārdomās par mūsu tautas ciešanām jo daudziem no klātesošiem ir piederīgie aizvesto pulkā.

DV Albertas nodaļa ir arī atgādinājusi mūsu tautas likteni Kanadas pilsoņiem. Ir izsūtīti uzaicinājumi mūsu draudžu ganiem un publikācija vietējā laikrakstā gan par Aizvesto piemiņas dienas sarīkojumu, gan arī par Pad. Sav. brutālitāti, ievietojot rakstu kā lasītāju vēstuli.

Šeit izsakām pateicību māc. K. Avotiņa kungam un kundzei par viņu ziedojumu DV mērķu sekmēšanai.

LIGO VAKARS MILVOKOS

Jau kopš gadiem par tradiciju kļuvis paradums Līgo svētkus rīkot 20 jūdžu attālajā River parkā, Milvoku upes līcī. Šo nomaļo un labi kopto vācu privāto parku latvieši iecienījuši un labprāt apmeklē ne tikai sarīkojuma gadījumos, bet arī nedēļas nogaļēs, tur saulojoties un makšķerējot.

DV apvienība pieturas pie ieskatiem, ka katrs sarīkojums kuplināms ar piemērotiem priekšnesumiem, arī Līgo svētku sarīkojumus ievada ar attiecīgu programmu. Šī gada Jāņu sarīkojumam 20. jūnijā rīkotāji priekšnesumiem bija izraudzījušies R. Blaumaņa Līgo vakara skatu no „Skroderdienām Silmačos".

Šo uzvedumu M. Valtere — Einberga, sadarbībā ar diriģentu V. Aparjodu un teātŗa administrātoru E. Čakānu bija papildinājusi ar organizētu ligotāju ierašanos un izteiksmīgām tautas dejām apvienības tautas deju kopas izpildījumā. Izteiksmīgais uzvedums naksnīgās ūdes krastā, papildināts ar pieticīgām dekorācijām, meijotiem goda vārtiem, starmešu gaismas pārliets, atstāja senās latviešu mājas Jāņu vakara svinīgu un tīru iespaidu. Veroties tajā, atmiņā uzvirmoja daudzas dzimtenē pavadītās Jāņu naktis, un tā vien likās, ka atgriezusies senā apdzied ētā, apdaiņotā senču Līgo nakts.

Uz šī fona režisore bija spējusi uzburt raitu lauku mājas sadzīves ainu Līgo vakarā, ar visiem Silmaču laužu priekiem, bēdām un sīkām nesaderībām, kuŗās dzīvi darbojās mums visiem tik pazīstamie Blaumaņa tēli: saimniece, Antonija, kildīgais kalpu pāris, skroderi, žīds un jaunieši ar saviem Līgo nakts nikiem. Šo ainu kāpināja kaimiņu līgotāju ierašanās Silmaču pagalmā, saimnieku apsveicošana un vainagu pasniegšana, kam sekoja jauniešu tautas dejas. Nobeigumā mājinieki ar visiem vienojās kopējā līgošanā, kam pievienojās pāris simtu jūsmīgo skatītāju, kuŗi uzvedumam veltīja pelnītu atzinību atkārtotos aplausos.

Uzvedumā bez režisores M. Valteres — Einbergas piedalījās: R. Bērziņa, I. Čakāne, E. Čakāns, A. Gariņš, I. Gulbe, R. Baltmane, V. Kalnītis, M. Penike, H. Misiņš, L. Rožkalns. H. Rullis un divas grupas dziedātāju dir. V. Aparjoda vadībā. Ar patiesu atzinību jāpiemin šo priekšnesumu izpildītāju entuziasms un atsaucība programmas sagatavošanā un veikšanā. Kas Jāņu vakara apmeklētājiem sagādāja īstu prieku.

VAI LAIKRAKSTU SANEMAI KĀRTĪ... Vai esat pa...

Pēc priekšnesumiem Jāņu bērni pulcējās ap milzu jāņuguni parka centrā un pāris stundas vīri un sievas spraigi aplīgojās. Līdz beidzot visi vienojās kopīgā līgo dziesmā.

Parka zālē tautieši dejoja līdz agrai rīta stundai. Sarīkojumā piedalījās ap 300 tautiešu. Tomēr daudzi līgoja tautiešiem piederošās apkārtējās farmās. Katrā ziņā DV apvienības sarīkojums vienoja visu aprindu tautiešus, un tie šķirās apmierināti un iepriecināti.

KANADAS BAZNĪCĀS

SAUCIENS NO GOLGATAS
Lūdzu klausaities latviešu raidījumu uz viļņiem 1270 Niagaras raidītājā. Katru svētdienu no plkst. 2.45 līdz plkst. 3 p. p.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv Andreja. baznīcā Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

28. jūnijā, plkst. 11 jaunatnes iesvētes dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto 200 Balmoral Avenue. Toronto 7; tel. 921-3327.

28. jūnijā, plkst. 10 no rīta dievkalpojums. Māc. E. Ķerģis.

Dziesmu grāmatas

5. jūlijā, plkst. 10 no rīta dievkalpojums. Māc. A. Lūsis; Plkst. 2 pp. Saulainē svētbrīdis, nometni atklājot.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

28. jūnijā, plkst. 11 pr. p. jauniešu iesvētes dievkalpojums. Dziesmu lapiņas.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarines latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

12. jūlijā, plkst. 1,30 p. p. Jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojums ar dievgaldu; dziesmu lapiņas, māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma St., Vancouver 8, B. C., tel. 224-5195.

Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

28. jūnijā plkst. 3 pp. dievkalpojums Kitsilāno baznīcā.

Māc. Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 26, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Prebiterāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

5. jūlijā, plkst. 11 no rīta dievkalpojums draudzes lauku īpašumā Tērvetē.

11. jūlijā, plkst. 7 vak. Montreālā, Presbiterāņu baznīcā, Svētvakara dievkalpojums.

19. jūlijā, plkst. 11 no rīta dievkalpojums draudzes lauku īpašumā, Tērvētē.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

28. jūnijā, plkst. 1,30 p.p. dievkalpojums.

5. jūlijā, plkst. 10 no rīta dievkalpojums. Māc. A. Lūsis;

9. augustā, Varoņu piemiņas dienā, plkst. 11 no rīta dievkalpojums Ezerkalnos.

16. augustā, plkst. 11.00 no rīta Kapu svētku dievkalpojums Mount Royal kapsētā.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Mīlera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā. 580 Portage Rd.

5. jūlijā, plkst. 2 p.p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10,45 — 11,00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.